

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 297

39. vuosikerta

21. marraskuuta 1996

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 2200/96, annettu 28 päivänä lokakuuta 1996, hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 2201/96, annettu 28 päivänä lokakuuta 1996, hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 29
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 2202/96, annettu 28 päivänä lokakuuta 1996, tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä 49

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2200/96,

annettu 28 päivänä lokakuuta 1996,

hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) erilaisten muutostekijöiden vuoksi hedelmä- ja vihannesala on tällä hetkellä uudessa tilanteessa, johon tuottajien on mukauduttava; sen vuoksi tämän alan yhteisen markkinajärjestelyn perussääntöjen uudistaminen on perusteltua; niiden lukuisten muutosten vuoksi, joita hedelmä- ja vihannesalan yhteiseen markkinajärjestelyyn on tehty sen käyttöönoton jälkeen, olisi annettava uusi asetus selvyuden vuoksi,
- 2) on suotavaa liittää tähän uuteen asetukseen hedelmä- ja vihannesalan tuottajajärjestöjen antamien tiettyjen sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskevista yleisistä säännöistä 14 päivänä marraskuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3285/83⁽⁴⁾, yhteisön hedelmä- ja vihannesalan säännösten soveltamista koskevien valvontakeinojen vahvistamisesta 23 päivänä toukokuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1319/85⁽⁵⁾, hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1035/72 16 b artiklan soveltamissäännöistä persikoiden,

sitruunoiden ja appelsiinien osalta 19 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2240/88⁽⁶⁾, omenien ja kukkakaalien interventiokynnyksen käyttöön ottamisesta 27 päivänä huhtikuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1121/89⁽⁷⁾ ja yhteisön sitrusviljelmärekisterin perustamisesta 7 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1198/90⁽⁸⁾ keskeisimmät säännökset; sen vuoksi kyseiset asetukset olisi kumottava,

- 3) tuotteiden luokittelu sellaisia yhteisiä ja pakollisia vaatimuksia noudattaen, joita sovelletaan yhteisössä kaupan pidettäviin tai kolmansiin maihin vietäviin hedelmiin ja vihanneksiin, muodostaa toisaalta viitekehyksen kaupan vilpittömyyden ja markkinoiden avoimuuden edistämiseksi sekä toisaalta poistaa näiltä markkinoilta tuotteet, joiden laatu ei ole tyydyttävä; näiden vaatimusten noudattaminen vaikuttaa näin myös tuotannon kannattavuutta parantavasti,
- 4) yksinkertaisuuden vuoksi vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta vahvistaa markkinoiden kannalta merkityksellisiä hedelmiä ja vihanneksia koskevat vaatimukset, joissa otetaan huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissiossa (ECE/YK) vahvistetut vaatimukset; on tarpeen säätää edellytyksistä, joilla kansainvälisiä vaatimuksia voidaan mukauttaa yhteisön erityistarpeisiin,
- 5) vaatimusten asettaminen voi olla täysin tehokasta ainoastaan, jos vaatimuksia sovelletaan, poikkeustapauksia lukuun ottamatta, kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa ja jo tuotantoalueilta alkaen; poikkeuksista voidaan kuitenkin säätää tiettyjen joko merkitykseltään hyvin vähäisten ja täsmällisten tai kaupan pitämisen alkuvaiheessa tapahtuvien toimintojen tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta; myös mahdollisuus, että tarjonta on poikkeuksellisen vähäistä tai runsasta, on otettava hu-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 52, 21.2.1996, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o C 96, 1.4.1996, s. 269⁽³⁾ EYVL N:o C 82, 19.3.1996, s. 21⁽⁴⁾ EYVL N:o L 325, 22.11.1983, s. 8, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 220/92 (EYVL N:o L 24, 1.2.1992, s. 7).⁽⁵⁾ EYVL N:o L 137, 27.5.1985, s. 39, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 404/93 (EYVL N:o L 47, 25.2.1993, s. 1).⁽⁶⁾ EYVL N:o L 198, 26.7.1988, s. 9, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1327/95 (EYVL N:o L 128, 13.6.1995, s. 8).⁽⁷⁾ EYVL N:o L 118, 29.4.1989, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1327/95.⁽⁸⁾ EYVL N:o L 119, 11.5.1990, s. 59

- mioon; tuotteen haltijan on oltava vastuussa vaatimusten noudattamisesta, jotta vaatimusten edellyttäjä laatu voitaisiin paremmin taata; erityisesti hedelmien ja vihannesten ominaispiirteitä koskevat kuluttajien vaatimukset edellyttävät, että päällysmarkinnat sisältävät tuotteiden alkuperän aina vähittäiskauppaan asti ja sen mukaan lukien,
- 6) hedelmien ja vihannesten tuotannossa ja kaupan pitämisessä on otettava huomioon ympäristönäkökohdat sekä viljelymenetelmien tasolla että huolehdittaessa käytetyistä tarvikkeista ja hävitettäessä tuotannosta poistettuja tuotteita, erityisesti vesien laadun suojelun, luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja maisemanhoidon osalta,
- 7) tuottajaorganisaatiot ovat yhteisen markkinajärjestelyn perustana, ja ne varmistavat omalla tasollaan markkinoiden hajautetun toiminnan; kysynnän keskittyessä yhä enenevässä määrin tarjonnan keskittyminen kyseisiin organisaatioihin vaikuttaa entistä enemmän taloudelliselta välttämättömyydeltä tuottajien aseman vahvistamiseksi markkinoilla; tämän keskittymisen on perustuttava vapaaehtoisuuteen ja hyötyihin, jotka tuottajaorganisaatiot voivat tarjota jäsenilleen palvelujen laajuuden ja tehokkuuden ansiosta; tämä ei kuitenkaan saa vaikuttaa tuotteiden toimituksiin sellaisille erityistuotteiden organisaatioille, jotka ovat olemassa jo ennen tämän asetuksen voimaantuloa,
- 8) jäsenvaltio voi hyväksyä yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteiden saavuttamiseen soveltuvan tuottajaorganisaation ainoastaan, jos tämä täyttää ne tietyt edellytykset, joihin se on omalta osaltaan sitoutunut ja joihin se säännöissään velvoittaa jäsenensä sitoutumaan; tuottajien sellaisten ryhmittymien, jotka haluavat saada tuottajaorganisaation aseman tämän asetuksen mukaisesti, on voitava saada siirtymäaika, jonka kuluessa niille voidaan myöntää kansallista ja yhteisön rahoitustukea, jos ne tekevät tiettyjä sitoumuksia ja noudattavat niitä,
- 9) on aiheellista säätää siirtymäkaudesta niiden tuottajaorganisaatioiden osalta, jotka on jo nyt hyväksytty asetuksen (ETY) N:o 1035/72⁽¹⁾ mukaisesti, mutta jotka eivät vielä voi täyttää tämän asetuksen vaatimuksia hyväksymisen osalta; tällaisten organisaatioiden on osoitettava valmiutensa tarvittavien muutosten tekemiseen,
- 10) tuottajaorganisaatioiden saattamiseksi vastuullisiksi erityisesti niiden tekemien taloudellisten päätösten osalta ja niille myönnettyjen julkisten varojen käytön suuntaamiseksi tulevaisuutta ajatellen olisi vahvistettava edellytykset, joiden mukaisesti tällaisia varoja voidaan käyttää; tuottajaorganisaatioiden toimintarahastojen yhteisrahoitus vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta ratkaisulta,
- 11) toimintarahastojen olemassaolo ja moitteeton toiminta edellyttävät, että tuottajaorganisaatiot ottavat vastuun jäsentensä koko asianomaisesta tuotannosta,
- 12) yhteisön menojen hallitsemiseksi toimintarahaston muodostaville tuottajaorganisaatioille myönnettävälle tuelle on asetettava yläraja,
- 13) alueilla, joilla tuotannon organisointi olisi vähäistä, on sallittava luonteeltaan kansallisen, täydentävän taloudellisen tuen myöntäminen; yhteisön olisi kyettävä korvaamaan nämä tuet yhteisön tukikehyksen kautta jäsenvaltioille, jotka ovat rakenteellisista syistä erityisen epäedullisessa asemassa,
- 14) tuottajaorganisaatioiden tai niiden liittojen toiminnan tehostamiseksi entisestään ja toivottavan vakauden varmistamiseksi markkinoilla olisi jäsenvaltioiden sallittava tietyin edellytyksin ulottaa erityisesti tuotannossa, markkinoille saattamisessa ja ympäristönsuojelussa sovellettavat säännöt, jotka kyseisen alueen tuottajaorganisaatio tai -liitto on antanut jäsenilleen, koskemaan kyseisen alueen kaikkia organisaatioon kuulumattomia tuottajia; tietyt sääntöjen ulottamisesta aiheutuvat kulut olisi voitava saattaa todisteiden esittämistä vastaan kyseisten tuottajien maksettaviksi, jos nämä hyötyvät sääntöjen vaikutuksista,
- 15) yksittäisten tai jo ryhmittyneiden toimijoiden aloitteesta muodostetuissa, toimialakohtaisissa organisaatioissa, jotka edustavat huomattavaa osaa hedelmä- ja vihannesalan eri ammattiryhmistä, markkinatilanteet voidaan ottaa huomioon entistä paremmin ja taloudellisen käyttäytymisen kehittymistä voidaan edistää tietämyksen ja jopa tuotannonjärjestämisen, tarjontamuotojen ja kaupan pitämisen parantamiseksi entisestään; kyseisten toimialakohtaisten organisaatioiden toimien vaikuttaessa yleisesti perustamissopimuksen 39 artiklan ja erityisesti tämän asetuksen tavoitteiden toteutumiseen jäsenvaltioille olisi voitava kyseisten toimien määrittelemisen jälkeen antaa mahdollisuus hyväksyä erityisesti ne kyseisistä organisaatioista, jotka osoittavat kiistattomasti edustavuutensa ja harjoittavat edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamista edistävää toimintaa; tuottajaorganisaatioiden tai niiden liittojen antamien
- ⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1035/72, annettu 18 päivänä toukokuuta 1972, hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL N:o L 118, 20.5.1972, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1363/95 (EYVL N:o L 132, 16.6.1995, s. 1).

sääntöjen ulottamista ja tästä ulottamisesta aiheutuvien kulujen jakamista koskevia säännöksiä on, ottaen huomioon tavoitteiden samankaltaisuus, sovellettava myös toimialakohtaisesti,

- 16) hintojen vakauttamiseksi olisi toivottavaa, että tuotajaorganisaatiot voisivat vaikuttaa markkinoilla erityisesti päättämällä olla saattamatta myyntiin tiettyjä tuotemääriä tiettyinä ajanjaksoina; kyseisiä markkinoilta poistamistoimia ei voida pitää markkinoita korvaavana vaihtoehtona; sen vuoksi yhteisön osallistuminen niiden rahoitukseen voidaan toisaalta taata ainoastaan tuotannon määrätyn prosentiosuuden osalta ja toisaalta sen on rajoitettava alennettuun yhteisön korvaukseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimintarahastojen hyödyntämistä tähän tarkoitukseen; yksinkertaisuuden vuoksi on osoittautunut perustelluksi pitää voimassa yksi yhdenmukainen yhteisön korvaus kaikille tuotteille; samansuuruisen vähennyksen aikaansaamiseksi kaikkien tuotteiden osalta tietyt eriyttämiset ovat osoittautuneet tarpeellisiksi,
- 17) interventioitoimenpiteillä voi olla täysi vaikutus ainoastaan, jos markkinoilta poistettuja tuotteita ei saateta takaisin tämäntyyppisille tuotteille tavanomaisiin jakelukanaviin; olisi määriteltävä tämän edellytyksen täyttävien käyttötarkoitusten ja käyttötapojen eri muodot, jotta välttyttäisiin mahdollisimman pitkälle markkinoilta poistettujen tuotteiden hävittämiseltä,
- 18) markkinoilta poistettujen tuotteiden uusi hallinnointitapa mahdollistaa samalla voimassa olevien kynnysten ylittämisen seurauksia koskevien säännösten kumoamisen; on kuitenkin tarkoituksenmukaista säilyttää niiden periaate siirtymäkauden ajan ja antaa komissiolle toimivalta panna asia täytäntöön tarvittaessa,
- 19) asetuksessa (EY) N:o 3290/94⁽¹⁾ vahvistettiin Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi maatalousalalla tarvittavat mukautukset ja siirtymätoimenpiteet ja erityisesti kolmansien maiden kanssa hedelmä- ja vihannesalalla käytävää kauppaa koskeva uusi järjestelmä; mainitun asetuksen liitteessä XIII olevat määräykset liitetään tähän asetukseen; jalostusteollisuuteen tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa niitä ei kuitenkaan myydä kaupintaan; tässä tapauksessa tulohinnan todentaminen voi tapahtua muun kuin kiinteän arvon perusteella; kyseistä säännöstä olisi täydennettävä tältä osin,
- 20) kaikkien yhteisen markkinajärjestelyn piiriin kuuluvien toimijoiden on noudatettava kyseisen järjestelyn

sääntöjä, tai muutoin sääntöjen vaikutus vääristyy, mistä aiheutuu seurauksia joko julkisten varojen käytön tai toimijoiden välisen kilpailun tasolla; sen vuoksi alalle olisi perustettava yhteisön erityistarkastajien elin; talousarvioon ja tehokkuuteen liittyvistä syistä tämän tarkastajien elimen on koostuttava komission virkamiehistä ja mahdollisesti muista virkailijoista; on tarpeen säätää myös yhteisön seurauksista, jotta voidaan varmistaa uuden järjestelmän yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla yhteisössä,

- 21) markkinoiden tarkka tuntemus on hyvin tärkeä osa yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta hallinnointia; olisi säädettävä tarpeellisista toimenpiteistä tätä tarkoitusta varten,
- 22) tiettyjen tukien myöntäminen vaarantaisi yhteismarkkinoiden toiminnan; tämän vuoksi myös tässä asetuksessa tarkoitettulla alalla olisi aloitettava sellaisten perustamissopimuksen määräysten soveltaminen, joiden mukaan jäsenvaltioiden myöntämät tuet voidaan arvioida ja yhteismarkkinoille soveltumattomat tuet kieltää,
- 23) hedelmä- ja vihannesalan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava samanaikaisesti ja tarkoituksenmukaisella tavalla huomioon perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet,
- 24) tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa, ja
- 25) satovuosina 1997/1998, 1998/1999 ja 1999/2000 korjatuille hasselpähkinöille on myönnettävä kiinteää tukea sen varmistamiseksi, että hasselpähkinäalalla selviydyttäisiin erityisen epäsuotuisasta suhdannetilanteesta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tällä asetuksella perustetaan hedelmä- ja vihannesalan yhteinen markkinajärjestely.
2. Yhteinen järjestely koskee seuraavia tuotteita:

⁽¹⁾ EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1193/96 (EYVL N:o L 161, 29.6.1996, s. 1).

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0702 00	Tuoreet tai jäähdtytetyt tomaatit
0703	Tuoreet tai jäähdtytetyt kepa-, salotti-, valko- ja purjosipulit sekä muut <i>Allium</i> -sukuiset kasvikset
0704	Tuore tai jäähdtytetty keräkaali, kukkakaali, kyssäkaali ja lehtikaali sekä niiden kaltainen <i>Brassica</i> -sukuinen syötävä kaali
0705	Tuoreet tai jäähdtytetyt salaattit (<i>Lactuca sativa</i>) sekä sikurit ja endiivit (<i>Cichorium</i> -suvun lajit)
0706	Tuoreet tai jäähdtytetyt porkkanat, nauriit, punajuuret, kaurajuuret, mukulasellerit, retiisit ja retikat sekä niiden kaltaiset syötävät juuret
0707 00	Tuoreet tai jäähdtytetyt kurkut ja pikkukurkut
0708	Tuoreet tai jäähdtytetyt palkokasvit, myös silvityt
ex 0709	Muut tuoreet tai jäähdtytetyt kasvikset, lukuun ottamatta alanimikkeisiin 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 ja 0709 90 60 kuuluvia kasviksia
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat, lukuun ottamatta alanimikkeeseen 0802 90 30 kuuluvia areca- eli betelpähkinöitä ja kolapähkinöitä
0803 00 11	Tuoreet jauhobanaanit
ex 0803 00 90	Kuivatut jauhobanaanit
0804 20 10	Tuoreet viikunat
0804 30 00	Ananakset
0804 40	Avokadot
0804 50 00	Guavat, mangot ja mangostanit
0805	Tuoreet tai kuivatut sitrushedelmät
0806 10 21	Tuoreet syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet
0806 10 29	
0806 10 30	
0806 10 40	
0806 10 50	
0806 10 61	
0806 10 69	
0807	Tuoreet melonit (myös vesimelonit) ja papaijat
0808	Tuoreet omenat, päärynät ja kvittenit
0809	Tuoreet aprikoosit, kirsikat, persikat (myös nektariinit), luumut ja oratuomenmarjat
0810	Muut tuoreet hedelmät
0813 50 31	Yksinomaan CN-koodeihin 0801 ja 0802 kuuluvien pähkinöiden sekoitukset
0813 50 39	
1212 10 10	Johanneksenleipä

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuodet vahvistetaan tarvittaessa 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

I OSASTO

Tuotteiden luokittelu

2 artikla

1. Tuoreina kuluttajalle toimitettaviksi tarkoitetut tuotteet voidaan luokitella laatuvaatimusjärjestelmän avulla.

2. Liitteessä I lueteltuja tuoreita hedelmiä ja vihanneksia koskevat vaatimukset annetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yhteisen markkinajärjestelyn panemiseksi täytäntöön. Vaatimuksia annettaessa otetaan huomioon Euroopan talouskomission pilaantuvien tuotteiden laatuvaatimusten asettamista ja laadun parantamista käsittelevän työryhmän suosittelemat ECE/YK-vaatimukset.

Uusien vaatimusten antamiseen asti sovelletaan edelleen asetuksen (ETY) N:o 1035/72 2 artiklan mukaisesti määritellyjä vaatimuksia.

3. Komissio voi 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laajentaa liitteessä I olevan luettelon koskemaan myös muita tuotteita.

3 artikla

1. Tuotteita, joille laatuvaatimukset on vahvistettu, voidaan pitää esillä myyntitarkoituksessa, saattaa myyntiin tai myydä, toimittaa tai pitää kaupan jollakin muulla tavoin yhteisössä ainoastaan, jos ne ovat mainittujen vaatimusten mukaisia. Tuotteiden haltija on vastuussa vaatimustenmukaisuuden noudattamisesta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa laatuvaatimusten tai niiden tiettyjen säännösten noudattamisvelvollisuudesta:

- a) tuotteet, jotka tuottaja pitää esillä myyntitarkoituksessa, saattaa myyntiin, myy, toimittaa tai pitää kaupan muulla tavoin tukkumyyntipaikoilla, ja erityisesti tuotantoalueella sijaitsevilla tuottajamarkkinoilla;
- b) tuotteet, jotka kuljetetaan näiltä tukkumyyntipaikoilta samalla tuotantoalueella sijaitseville kauppakunnostus- ja pakkaamispaikoille tai varastointipaikoille.

Toista alakohtaa sovellettaessa kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle ja toimitettava sille tiedot toteuttamistaan toimenpiteistä.

2. Laatuvaatimusten noudattamisvelvollisuus tuotantoalueella ei koske:

- a) tuotteita, jotka tuottaja myy tai toimittaa kauppakunnostus- ja pakkaamispaikoille tai varastointipaikoille, tai tuotteita, jotka kuljetetaan tuottajan tilalta näille paikoille;

- b) varastointipaikoilta kauppakunnostus- ja pakkaamispaikoille kuljetettavia tuotteita.

3. Laatuvaatimusten noudattamisvelvollisuus ei koske:

- a) tuotteita, jotka kuljetetaan jalostuslaitoksiin, jollei teolliseen jalostukseen tarkoitetuille tuotteille mahdollisesti 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetuista vähimmäislaatuvaatimuksista muuta johdu,
- b) tuotteita, jotka tuottaja luovuttaa tilallaan kuluttajalle tämän henkilökohtaisiin tarpeisiin, tai
- c) komission jonkin jäsenvaltion pyynnöstä 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tekemällä päätöksellä tietyin seudun tuotteita, jotka myydään tämän seudun vähittäiskaupassa yleisesti tunnettuun, perinteiseen paikalliseen kulutukseen.

4. Edellä 2 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden on todistettusti täytettävä säädetty edellytykset, erityisesti niiden käyttötarkoitusta koskevat edellytykset.

4 artikla

Jos laatuvaatimuksia vastaavat tuotteet eivät riitä kattamaan kulutuskysyntää tai niiden määrä tarjonnan runsaudesta johtuen selvästi ylittää kysynnän, vaatimusten soveltamisesta poikkeavia toimenpiteitä toteutetaan yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia kunnioittaen sekä rajoitetun ajan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Laatuvaatimusten edellyttämät merkinnät on tehtävä selvin ja näkyvin kirjaimin pakkauksen yhdelle sivulle joko suoraan pakkaukseen painettuna tai siihen pysyvästi kiinnitettyyn etikettiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut merkinnät on tehtävä paljoustavarana lähetettävälle, suoraan kulkuneuvoon lastattavalle kauppatavaralle tavaraa seuraavaan asiakirjaan tai asiakirjaan, joka on sijoitettu näkyvälle paikalle kulkuneuvon sisäpuolelle.

6 artikla

Kun tuotteet myydään pakattuina, vaadittujen merkintöjen on vähittäismyyntivaiheessa oltava selvästi luettavissa ja näkyvissä.

Esipakattuina neuvoston direktiivissä 79/112/ETY⁽¹⁾ tarkoitettua merkityksessä myytävistä tuotteista on laatuvaatimuksissa vaadittujen merkintöjen lisäksi ilmoitettava nettopaino. Velvoitetta ilmoittaa nettopaino ei sovelleta tavallisesti kappaletavarana myytäviin tuotteisiin, jos niiden lukumäärä on selvästi nähtävissä ja voidaan helposti laskea ulkoapäin tai jos tuotteiden lukumäärä on merkitty etikettiin.

Tuotteet voidaan laittaa esille pakkaamattomina ainoastaan, jos vähittäismyyjä asettaa näkyville myytävästä tavarasta kyltin, jossa on näkyvin ja selvin kirjaimin esitetty laatuvaatimusten edellyttämät tiedot:

- lajikkeesta,
- tuotteen alkuperästä,
- luokasta.

7 artikla

Kunkin jäsenvaltion erikseen VI osastossa esitettyjen säännösten mukaisesti nimeämät toimielimet valvovat pistokokein kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa ja kuljetuksen aikana, ovatko tuotteet, joille laatuvaatimukset on vahvistettu, 3—6 artiklan säännösten mukaisia.

Nämä tarkastukset on tehtävä mielellään ennen tuotantoalueilta lähtöä kauppatavaran pakkaus- tai lastausvaiheessa.

Jäsenvaltioiden on annettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle tieto nimeämisestä laadunvalvonnasta vastaavista toimielimistä.

8 artikla

1. Tuotteet, joille laatuvaatimukset on vahvistettu, hyväksytään tuotaviksi kolmansista maista ainoastaan, jos ne täyttävät mainitut laatuvaatimukset tai vähintään niitä vastaavat vaatimukset.

2. Edellä 3—7 artiklan säännöksiä sovelletaan yhteisöön tuotuihin tuotteisiin tuontimuodollisuuksien täyttämisen jälkeen yhteisön asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

9 artikla

1. Tuotteet, joita varten laatuvaatimukset on vahvistettu, hyväksytään vietäviksi kolmansiin maihin ainoastaan, jos ne täyttävät mainitut laatuvaatimukset.

(¹) Neuvoston direktiivi 79/112/ETY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978, elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämiseksi (EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

Poikkeuksia voidaan kuitenkin myöntää 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ottaen huomioon määräämään markkinoiden vaatimukset.

2. Kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitettujen tuotteiden vaatimustenmukaisuus on tarkastettava ennen kuin ne lähtevät yhteisön tullialueelta.

10 artikla

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on varmistaa tämän osaston säännösten yhdenmukainen soveltaminen, toteutetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat sisältää yhteisöön tuotavaksi tarkoitettujen tuotteiden osalta kolmannen viejämään tarkastusviranomaisten hyväksynnän.

II OSASTO

Tuottajaorganisaatiot

11 artikla

1. 'Tuottajaorganisaatiolla' tarkoitetaan tässä asetuksessa kaikkia niitä oikeushenkilöitä,

a) jotka on muodostettu seuraavien 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuoteluokkien tuottajien omasta aloitteesta:

- i) hedelmät ja vihannekset,
- ii) hedelmät,
- iii) vihannekset,
- iv) jalostukseen tarkoitettut tuotteet,
- v) sitrushedelmät,
- vi) pähkinät,
- vii) sienet,

b) joiden tarkoituksena on erityisesti

- 1) varmistaa tuotannon suunnittelu ja sen mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti määrän ja laadun osalta,
- 2) edistää tarjonnan keskittämistä ja jäsenten tuotannon saattamista markkinoille,
- 3) alentaa tuotantokustannuksia ja vakauttaa tuotantohintoja,
- 4) kehittää viljelymenetelmiä ja tuotantotekniikkaa ja ympäristöystävällistä jätahuoltoa erityisesti vesien, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja/tai edistämiseksi,

c) joiden säännöt velvoittavat jäsentuottajia, erityisesti:

- 1) soveltamaan tuottajaorganisaation hyväksymiä tuotantotietoja, tuotantoa, kaupan pitämistä sekä ympäristönsuojelua koskevia sääntöjä,

2) liittymään jäseneksi tietyn tilan jonkin a alakohdassa tarkoitetun tuoteluokan tuotannon osalta ainoastaan yhteen a alakohdassa tarkoitettuun tuottajaorganisaatioon,

3) myymään tuottajaorganisaation välityksellä koko kyseisen tuotantonsa.

Tuottajaorganisaation luvalla ja sen määräämin edellytyksin jäsentuottajat voivat kuitenkin:

— harjoittaa tilalla suoramyyntiä kuluttajalle tämän henkilökohtaisiin tarpeisiin edellä a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten tuottajaorganisaatioiden osalta korkeintaan 25 prosenttiin asti niiden tuotannosta, ja muuntotyypisten tuottajaorganisaatioiden jäsenten osalta korkeintaan 20 prosenttiin niiden kokonaistuotannosta, ja lisäksi

— pitää kaupan itse tai toisen oman organisaationsa määräämän tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, joiden määrä on merkitykseltään vähäinen tuottajaorganisaation kaupan pitämään määrään verrattuna,

— pitää kaupan toisen oman organisaationsa määräämän tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, jotka ominaispiirteidensä vuoksi eivät ensisijaisesti kuulu viimeksi mainitun kaupallisen toiminnan piiriin,

— saada poikkeuksellisesti ja vähenevässä määrin 31 päivänä joulukuuta 1999 päättyvän siirtymäkauden aikana luvan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdä tiettyjen tuotteiden osalta sopimuksia suoraan jalostusyritysten kanssa,

4) toimittamaan tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämiä tietoja, jotka voivat koskea erityisesti pinta-aloja, satoja, tuotoksia ja suoramyyntiä,

5) suorittamaan säännöissä määrätyt maksut 15 artiklassa säädettyjen toimintarahastojen perustamiseksi ja kartuttamiseksi,

d) joiden säännöt sisältävät

1) yksityiskohtaiset määräykset c alakohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen määräysten määrittelemisestä, antamisesta ja muuttamisesta,

2) tuottajaorganisaation rahoittamiseen tarvittavat maksut jäseniltä,

3) määräykset, jotka demokraattisella tavalla varmistavat jäsentuottajille organisaation valvonnan ja päätöksenteon tehokkuuden,

4) seuraamukset, jotka aiheutuvat joko organisaation sääntöjen mukaisia velvoitteita, erityisesti maksujen maksamista, tai tuottajaorganisaation antamia määräyksiä koskevista rikkomuksista,

5) uusien jäsenten hyväksymiseen liittyvät määräykset, ja erityisesti jäsenyyden vähimmäisajanjakson,

6) organisaation toiminnan kannalta välttämättömät kirjanpito- ja budjettimääräykset, ja

e) jotka ovat asianomaisen jäsenvaltion 2 kohdassa mainituin edellytyksin hyväksymiä.

2. Jäsenvaltion on hyväksyttävä tuottajaorganisaatioksi tässä asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä tuottajien ryhmittymät, jotka hakevat hyväksymistä, edellyttäen, että ne:

a) täyttävät 1 kohdassa asetetut vaatimukset ja osoittavat tätä varten muun muassa sen, että ryhmittymään kuuluu vähimmäismäärä tuottajia ja että se tuottaa vähimmäismäärän kaupan pidettäviä tuotteita, mitkä seikat määritetään 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;

b) antavat riittävät takeet toimintansa toteuttamisesta, kestosta ja tehokkuudesta;

c) todella antavat jäsentuottajilleen ympäristöystävällisten viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;

d) toisaalta todella asettavat jäsentuottajien käyttöön tarvittavia teknisiä apuvälineitä tuotteiden varastointiin, kauppakunnostukseen ja kaupan pitämiseen ja toisaalta varmistavat asianmukaisen tehtäviensä mukaisen markkinoinnin ja kirjanpidon hoitamisen.

3. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tuottajaorganisaatioksi tämän asetuksen tarkoittamassa merkityksessä myös muun kuin edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun, ennen tämän asetuksen voimaantuloa olemassa olleen sellaisen tuottajaorganisaation, joka on hyväksytty asetuksen (ETY) N:o 1035/72 perusteella ennen tämän asetuksen täytäntöönpanoa.

Kun jäsenvaltiot edellistä alakohtaa soveltaessaan hyväksyvät edellä tarkoitettuja tuottajaorganisaatioita, sovelletaan 1 ja 2 kohdassa annettuja vaatimuksia, 1 kohdan a alakohtaa, ja mikäli aiheellista, c alakohdan 2 alakohtaa lukuun ottamatta.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoina on jätetty;

b) suoritettava säännöllisin väliajoin tarkastuksia, jotka koskevat hyväksymiseen vaadittujen edellytysten noudattamista tuottajaorganisaatioiden taholla, ja määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista seuraamuksista, jos edellytyksiä ei ole noudatettu, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta, ja

c) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

2. Edellytykset ja aikataulu, joita jäsenvaltioiden on noudatettava antaessaan komissiolle kertomuksia tuottajaorganisaatioiden toiminnasta, vahvistetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio varmistaa 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja tämän artiklan noudattamisen VI osaston mukaisesti suoritettavien tarkastuksien ja pyytää tarvittaessa jäsenvaltioita peruuttamaan myönnettyjä hyväksymisiä näiden tarkastusten jälkeen.

13 artikla

1. Tuottajaorganisaatioihin, jotka on hyväksytty ennen tämän asetuksen voimaantuloa asetuksen (ETY) N:o 1035/72 nojalla ja jotka eivät ilman siirtymäaikaa voi saada hyväksymistä tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti, sovelletaan IV osaston säännöksiä tämän asetuksen voimaantuloa seuraavien kahden vuoden ajan, jos kyseiset organisaatit täyttävät edelleen asetuksen (ETY) N:o 1035/72 asiaa koskevien artiklojen vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut kaksi vuotta pidennetään viideksi vuodeksi, jos kyseinen tuottajaorganisaatio

a) esittää ennen 1 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson päättymistä määrättyä päivämääränä organisaation hyväksyvälle tai hyväksymisen epäävälle jäsenvaltiolle toimintasuunnitelman tullakseen hyväksytyksi 11 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti,

b) osoittaa toimintasuunnitelmaa esittäessään perustaneensa 15 artiklassa tarkoitettua toimintarahastoa,

c) sitoutuu jäsenvaltion määräämän seuraamuksen uhalla saattamaan päätökseen toimintasuunnitelman ennen kyseisen viiden vuoden määräajan päättymistä.

3. Tuottajaorganisaatio, joka ei mistä tahansa syystä tai minä tahansa aikana enää täytä 2 kohdassa mainittuja edellytyksiä, menettää asemansa 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen edellytysten.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan joka tapauksessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta sellaisten yksilöllisten oikeuksien soveltamista, jotka tuottajaorganisaatio on voinut hankkia asetuksen (ETY) N:o 1035/72 mukaisesti.

14 artikla

1. Uudet tuottajien ryhmittymät tai ryhmittymät, joita ei ole hyväksytty ennen tämän asetuksen voimaantuloa asetuksen (ETY) N:o 1035/72 mukaisesti, ovat oikeutettuja enintään viiden vuoden siirtymäaikaan täyttääkseen 11 artiklassa säädetty edellytykset.

Ne esittävät jäsenvaltiolle tätä tarkoitusta varten porras-
tetun hyväksymistä koskevan suunnitelman, jonka hyväksyminen pidentää määräaikaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun viiteen vuoteen ja vastaa esihyväksymistä.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää edellä 1 kohdassa tarkoitetuille tuottajien ryhmittymille esihyväksymistä seuraavien viiden vuoden aikana

a) tukia kannustaakseen niiden perustamista ja helpottaakseen niiden hallinnoimista;

b) tukia joko suoraan tai luottolaitosten välityksellä erityisehtoisina lainoina, joiden tarkoituksena on kattaa osa hyväksymistä varten tarvittavista investoinneista, jotka on esitetty tähän tarkoitukseen 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua hyväksymistä koskevassa suunnitelmassa.

3. Yhteisö korvaa 2 kohdassa tarkoitettua tukea 52 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ennen esihyväksymisen myöntämistä aikomuksistaan ja niiden taloudellisista seurauksista.

5. Tuottajaryhmittymän suorittama hyväksymistä koskevan suunnitelman esittäminen jäsenvaltiolle merkitsee tämän ryhmittymän osalta sitoutumista VI osaston mukaisesti kansallisten tarkastusten sekä yhteisön suorittamien tarkastusten alaisuuteen erityisesti julkisten varojen asianmukaisen käytön osalta.

6. Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tuottajien ryhmittymiin, jotka eivät noudata sitoumuksiaan.

7. Jäljempänä olevan 48 artiklan mukaisesti tämän artiklan täytäntöönpanoa varten hyväksytyihin sovellettavista koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin sisältyy myös säännöksiä, joiden tarkoituksena on varmistaa Portugalin tuottajaorganisaatioille maksettavan tuen, joka ilmaistaan prosenttimääränä tuottajaorganisaation kaupan pitämisen tuotannon arvosta, säilyminen vähintään samalla tasolla kuin asetuksen (ETY) N:o 746/93⁽¹⁾ nojalla.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 746/93, annettu 17 päivänä maaliskuuta 1993, asetuksissa (ETY) N:o 1035/72 ja (ETY) N:o 1360/78 säädettyjen tuottajaorganisaatioiden perustamisen edistämistä ja toiminnan helpottamista varten tarkoitettua tuen myöntämisestä Portugalissa (EYVL N:o L 77, 31.3.1993, s. 14).

15 artikla

1. Yhteisön taloudellista tukea myönnetään tässä artiklassa määritellyin edellytyksin tuottajaorganisaatioille, jotka perustavat toimintarahaston.

Toimintarahastoa ylläpidetään jäsentuottajilta markkinoilla kaupan pidetyistä hedelmien ja vihannesten todellisista määristä tai arvoista kannetuilla maksuilla ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla tuella.

2. Edellä 1 kohdassa mainittu toimintarahasto on tarkoitettu

- a) tuotteiden markkinoilta poistamisen rahoitukseen 3 kohdassa määritellyin edellytyksin;
- b) kansallisille toimivaltaisille viranomaisille esitetyn ja näiden 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksymän toimintaohjelman rahoitukseen.

Rahastoa tai osaa siitä voidaan myös käyttää 13 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden esittämän toimintasuunnitelman rahoitukseen.

3. Toimintarahaston käyttö tuotteiden markkinoilta poistamisen rahoitukseen on mahdollista ainoastaan, jos toimintaohjelma on toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hyväksymä. Rahastoa voidaan käyttää yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

- a) markkinoilta poistamiskorvauksen maksaminen tuotteille, joita ei ole mainittu liitteessä II ja jotka vastaavat voimassa olevia vaatimuksia, jos tällaiset vaatimukset on annettu 2 artiklaa soveltamalla;
- b) lisän myöntäminen yhteisön markkinoilta poistamiskorvaukseen.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa korvauksen tai lisän enimmäistason, kuitenkin siten, että näin vahvistettu lisä ja yhteisön markkinoilta poistamiskorvaus eivät yhteenlaskettuina ylitä niitä markkinoilta poistamisessa käytettäviä enimmäishintatasoja, joita sovelletaan markkinointivuonna 1995/1996 asetuksen (ETY) N:o 1035/72 16 artiklan 3 a kohdan, 16 a ja 16 b artiklan sekä 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti.

Tuotteiden markkinoilta poistamisen rahoitukseen voidaan toimintarahastosta käyttää enintään 60 prosenttia ensimmäisenä vuonna, 55 prosenttia toisena vuonna, 50 prosenttia kolmantena vuonna, 45 prosenttia neljantenä vuonna, 40 prosenttia viidentenä vuonna ja 30 prosenttia kuudennesta vuodesta alkaen laskettuna päivämäärästä, jona toimivaltaiset kansalliset viranomaiset hyväksyivät ensimmäisen, kyseisen tuottajaorganisaation esittämän ja näiden viranomaisten hyväksymän toimintaohjelman.

Tämän asetuksen 23 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa säädettyjä rajoja sovelletaan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun markkinoilta poistamiseen.

4. Edellä 2 kohdan b alakohdassa mainitun toimintaohjelman

- a) tavoitteina on oltava useita 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista tavoitteista sekä lisäksi erityisesti seuraavat: tuotteiden laadun parantaminen, niiden kaupallisen arvon kehittäminen, näiden tuotteiden myynnin edistäminen kuluttajien keskuudessa, luonnonmukaisten tuotelinjojen kehittäminen, integroidun tuotannon (IP-tuotanto) tai muiden ympäristöystävällisten tuotantotapojen edistäminen, markkinoilta poistamisen vähentäminen;

- b) on käsitettävä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on kehittää ympäristöystävällisen tekniikan käyttöä jäsentuottajien keskuudessa sekä viljelymenetelmien että käytetyistä tarvikkeista huolehtimisen tasolla;

'ympäristöystävällisellä tekniikalla' tarkoitetaan erityisesti tekniikkaa, joka mahdollistaa asetuksen (ETY) N:o 2078/92⁽¹⁾ 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamisen;

- c) taloudellisissa määräyksissä on määrättävä teknisistä apuvälineistä ja inhimillisistä voimavaroista, joita tarvitaan varmistamaan kasvien terveyteen liittyvien vaatimusten ja säännösten sekä sallittujen enimmäisjäämápitoisuuksien noudattamisen valvonta.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki on mainitussa kohdassa tarkoitettujen todellisuudessa maksettujen maksujen suuruinen ja se on rajoitettu 50 prosenttiin todellisista 2 kohdan mukaisesti toteutuneista kustannuksista.

Tämä prosenttimäärä nostetaan 60 prosenttiin, jos toimintaohjelman tai osan toimintaohjelmasta esittää

- a) useampi yhteisön tuottajaorganisaatio, jotka eri jäsenvaltioissa harjoittavat kansainvälistä toimintaa, lukuun ottamatta 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimia, tai
- b) yksi tai useampi yhteisön tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa toimialakohtaisesti toteutettavia toimia.

Taloudellinen tuki on kuitenkin enimmillään 4 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pitämän tuotannon arvosta sillä edellytyksellä, että taloudellisten tukien kokonaissumma on pienempi kuin 2 prosenttia kaikkien tuottajaorganisaatioiden liikevaihdosta. Jotta tätä enimmäismäärää noudatettaisiin, tuesta maksetaan ennakkona 2 prosenttia ja loppuosa tuesta myönnetään vasta, kun tukianomuksista muodostuva kokonaismäärä on tiedossa. Vuodesta 1999 alkaen 4 prosentin määrää korotetaan

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2078/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä (EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 85), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2722/95 (EYVL N:o L 288, 1.12.1995, s. 35).

4,5 prosenttiin ja kokonaisprosenttiosuutta liikevaihdosta korotetaan 2 prosentista 2,5 prosenttiin.

6. Kun on kyse yhteisön alueista, joilla tuottajien järjestäytymisaste on erityisen alhainen, jäsenvaltiot voidaan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä valtuuttaa maksamaan tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan enintään puolet tuottajien maksamista maksuista. Tämä tuki lisätään toimintarahastoon.

Yhteisö voi korvata jäsenvaltioille, joiden hedelmä- ja vihannestuotannosta alle 15 prosenttia pidetään kaupan tuottajaorganisaatioiden kautta ja joiden hedelmä- ja vihannestuotanto edustaa vähintään 15:tä prosenttia maatalouden kokonaistuotannosta, edellisessä alakohdassa tarkoitettua tuen kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä yhteisön tukikehityksen kautta.

16 artikla

1. Edellä 15 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainittu toimintaohjelma esitetään toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joiden on hyväksyttävä tai evättävä se tai vaadittava sen muuttamista tämän asetuksen säännöksiä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansalliset säännökset 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskevien täsmennysten laatimiseksi. Niiden on toimitettava esitys tällaisiksi säännöksiksi komissiolle, joka voi vaatia esityksen muuttamista kolmen kuukauden määräaikaan, jos se havaitsee, ettei esitys mahdollista niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on vahvistettu perustamissopimuksen 130 r artiklassa ja Euroopan yhteisön ympäristöä ja kestävä kehitystä koskevassa poliittisessa toimintaohjelmassa.

2. Tuottajaorganisaatioiden on annettava viimeistään kunkin vuoden loppuun mennessä jäsenvaltiolle tiedoksi arvio seuraavan vuoden toimintarahaston suuruudesta ja esitettävä aiheelliset toimintaohjelmaan perustuvat todisteet kuluvan vuoden ja mahdollisesti edellisten vuosien menoista sekä tarvittaessa arviot tulevan vuoden tuotantomääristä. Jäsenvaltion on ilmoitettava tuottajaorganisaatiolle seuraavan vuoden tammikuun 1 päivään mennessä taloudellisen tuen ennakoitu määrä 15 artiklan 5 kohdassa vahvistettuja rajoja noudattaen.

Taloudellinen tuki maksetaan tuottajaorganisaatioille tavoitteiden mukaisista toimista aiheutuneiden todellisten kulujen perusteella. Samoista toimista voidaan maksaa ennakkoa takuun tai vakuuksien asettamista vastaan.

Kunkin vuoden alussa ja viimeistään 31 päivänä tammi-kuuta tuottajaorganisaation on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi edellisen vuoden lopullisten menojen määrä

asianmukaisesti todistettuna, jotta se voisi saada yhteisön taloudellisen tuen loppuosan.

3. Kyseisen jäsenvaltion hyväksymä tuottajaorganisaatioiden liitto voi hoitaa tuottajaorganisaatioiden puolesta niiden 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimintarahastojen hoitamisen sekä 15 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimintaohjelmien laatimisen, täytäntöönpanon ja esittämisen. Tässä tapauksessa liitto on taloudellisen tuen edunsaaja ja sen on suoritettava tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tiedoksi antaminen.

4. Toimintaohjelma ja sen rahoitus toisaalta tuottajien ja tuottajaorganisaatioiden, toisaalta yhteisön rahastojen toimesta ovat monivuotisia vähimmäisrajan ollessa kolme vuotta ja enimmäisrajan viisi vuotta.

5. Tuottajaorganisaation tai 3 kohdan mukaisesti tuottajaorganisaation liiton suorittama toimintaohjelman esittäminen jäsenvaltiolle merkitsee kyseisen organisaation tai liiton osalta sitoutumista VI osaston mukaisesti kansallisten tarkastusten sekä yhteisön suorittamien tarkastusten alaisuuteen erityisesti julkisten varojen asianmukaisen käytön osalta.

17 artikla

Siinä tapauksessa, että yhteisen markkinajärjestelyn yleiset välineet osoittautuisivat riittämättömiksi tai sopimattomiksi sellaisten 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, joilla on suuri taloudellinen tai ekologinen, paikallinen tai alueellinen merkitys ja joilla on yhteisön markkinoilla jatkuvia vaikeuksia, erityisesti voimakkaan kansainvälisen kilpailun johdosta, voidaan toteuttaa erityistoimenpiteitä kyseisten tuotteiden kilpailukyyn parantamiseksi ja niiden myynnin edistämiseksi 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

1. Siinä tapauksessa, että tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden liitto, jolla on samat säännöt ja joka toimii määrättyllä talousalueella, katsotaan jonkin tietyn tuotteen osalta tämän talousalueen tuotantoa ja tuottajia edustavaksi tahoksi, kyseinen jäsenvaltio voi tämän organisaation tai liiton pyynnöstä saattaa pakollisiksi talousalueelle sijoittautuneille muille tuottajille, jotka eivät ole jonkin edellä mainitun organisaation jäseniä,

a) edellä 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan 1 alakohdassa tarkoitettua säännöt;

b) organisaation tai liiton antamat markkinoilta poistamista koskevat säännöt;

sillä edellytyksellä, että

- kyseisiä sääntöjä on sovellettu vähintään yhden markkinointivuoden ajan,
- kyseiset säännöt ovat liitteessä III olevassa luettelossa,
- kyseiset säännöt saatetaan pakollisiksi enintään kolmen markkinointivuoden pituiseksi ajanjaksoksi.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan 'talousalueella' maantieteellistä aluetta, joka muodostuu vierekkäisistä tai läheisistä tuotantoalueista, joilla on samanlaiset tuotanto- ja kaupan pitämisen edellytykset.

3. Tuottajaorganisaatiota tai tuottajaorganisaatioiden liittoa pidetään edustavana 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä, jos siihen kuuluu vähintään kaksi kolmasosaa sen talousalueen tuottajista, jolla se toimii, ja jos se kattaa vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen talousalueen tuotannosta.

4. Määrätyn talousalueen kaikille tuottajille pakolliseksi saatetut säännöt

- a) eivät saa aiheuttaa haittaa toisaalta jäsenvaltion ja toisaalta yhteisön muille tuottajille;
- b) eivät ole sovellettavissa ennen markkinointivuoden alkua allekirjoitetun sopimuksen perusteella jalostettaviksi toimitettuihin tuotteisiin, ellei niitä erityisesti tarkoiteta, lukuun ottamatta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotantoon liittyviä tietoja koskevia sääntöjä;
- c) eivät saa olla ristiriidassa yhteisön ja kansallisen voimassa olevan sääntelyn kanssa.

5. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat saattaneet pakollisiksi määrätyn talousalueen kaikille tuottajille. Nämä säännöt julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

Komissio päättää, että jäsenvaltion on peruutettava päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen,

- a) jos se toteaa, että kyseinen laajentaminen estää kilpailun merkittäväällä osalla sisämarkkinoita tai että se haittaa kaupan vapautta tai että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteet vaarantuvat;
- b) jos se toteaa, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan, jonka soveltamisalan laajentamisesta on päätetty. Komission tekemää päätöstä kyseisen sopimuksen, päätöksen tai yhdenmukaistetun menettelytavan osalta sovelletaan vasta toteamispäivästä alkaen;

- c) jos se VI osaston mukaisesti suoritettujen jälkitarkastusten perusteella toteaa, että tämän artiklan säännöksiä ei ole noudatettu.

6. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa kyseinen jäsenvaltio voi päättää todisteita vastaan, että organisaatioon kuulumattomat tuottajat ovat velkaa organisaatiolle tai tarvittaessa organisaatioiden liitolle jäsentuottajien maksamat maksut osittain, siinä määrin kuin niiden on tarkoitus kattaa

- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmän soveltamisesta aiheutuvat hallinnolliset kulut;
- b) tuottajaorganisaation tai organisaatioiden liiton suoriuttamista, koko talousalueen tuotantoa hyödyttävästä tutkimustoiminnasta sekä markkina- ja myynninedistämistutkimuksesta aiheutuvat kustannukset.

7. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi luettelo 2 kohdassa tarkoitetuista talousalueista. Komissio hyväksyy luettelon yhden kuukauden kuluessa kyseisestä tiedoksi antamisesta tai päättää kuultuaan kyseistä jäsenvaltiota muutoksista, joita tämän on tehtävä luetteloon. Hyväksytty luettelo julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

III OSASTO

Toimialakohtaiset organisaatiot ja sopimukset

19 artikla

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'hyväksytyillä toimialakohtaisilla organisaatioilla', jäljempänä 'toimialakohtaiset organisaatiot', oikeushenkilöitä,

- a) joihin kuuluu edustajia taloudellisten toimintojen aloilta, jotka liittyvät 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja/tai kauppaan ja/tai jalostukseen;
- b) jotka on perustettu kokonaan tai osittain niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta;
- c) jotka harjoittavat yhdellä tai useammalla yhteisön alueella useampia seuraavista toimista ottaen huomioon kuluttajien edun:
 - tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen,
 - hedelmien ja vihannesten markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti markkinatutkimusten avulla,
 - yhteisön sääntelyn kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen,
 - hedelmien ja vihannesten arvon kehittäminen,

- tiedottaminen ja tutkimukset tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien maakuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta,
 - sellaisten menetelmien tutkimus, jotka mahdollistavat kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopainosten käytön rajoittamisen ja varmistavat tuotteiden laadun sekä maaperän ja vesien suojelun,
 - sellaisten menetelmien ja keinojen kehittäminen, joilla parannetaan tuotteiden laatua,
 - luonnonmukaisen maatalouden ja alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen arvostaminen ja suojaaminen,
 - integroidun tuotannon (IP-tuotanto) tai muiden ympäristöystävällisten tuotantotapojen edistäminen,
 - yhteisön säännöksiä tai kansallisia säännöksiä tiukempien sääntöjen määrittely liitteessä III lueteltujen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien sääntöjen osalta;
- d) jotka on hyväksytty 2 kohdassa mainituin edellytyksin.

2. Jos se jäsenvaltion rakenteiden kannalta on perusteltua, jäsenvaltiot voivat hyväksyä tässä asetuksessa tarkoitetuksi toimialakohtaiseksi organisaatioksi organisaatiot, jotka on perustettu niiden alueella ja jotka hakevat hyväksyntää, jos

- a) ne harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla seudulla tämän alueen sisällä;
- b) ne edustavat merkittävää osaa kyseisen seudun tai kyseisten seutujen hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotannosta ja/tai kaupasta ja/tai jalostuksesta, ja niiden toimiessa useammalla alueella, jos ne osoittavat vähimmäisedustavuutta kunkin ryhmittyneen alan osalta kullakin kyseisellä alueella;
- c) ne harjoittavat useampia 1 kohdan c alakohdassa mainituista toimista;
- d) ne eivät itse suorita hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen liittyviä toimia;
- e) ne eivät harjoita 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa.

3. Jäsenvaltioiden on ennen hyväksymistä ilmoitettava komissiolle toimialakohtaiset organisaatiot, jotka ovat esittäneet hyväksymistä koskevan hakemuksen, jonka mukaan on liitetty näiden organisaatioiden edustavuuteen ja niiden harjoittamiin toimintoihin liittyviä tietoja sekä muita tarvittavia arviointiperusteita.

Komissio voi esittää hyväksymistä koskevan vastalauseensa kahden kuukauden kuluessa sille tehdyn ilmoituksen tekemisestä.

4. Jäsenvaltioiden on

- a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoineen on jätetty;
- b) suoritettava säännöllisin väliajoin tarkastuksia, jotka koskevat hyväksymisen edellytysten noudattamista toimialakohtaisten organisaatioiden taholta, ja määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista seuraamuksista, jos edellytyksiä ei ole noudatettu, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta, ja
- c) peruutettava hyväksyminen, jos
 - i) tässä asetuksessa säädetyt hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty
 - ii) toimialakohtainen organisaatio rikkoo 20 artiklan 3 kohdassa säädettyjä kieltoja, tämän kuitenkin rajoittamatta muutoin kansallisen lainsäädännön perusteella annettavia rangaistusseuraamuksia
 - iii) toimialakohtainen organisaatio ei noudata 20 artiklan 2 kohdassa mainittua ilmoittamisvelvollisuutta;
- d) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksymisen myöntämisestä, epäämisestä tai peruuttamisesta koskevista päätöksistä.

5. Edellytykset ja aikataulu, joita jäsenvaltioiden on noudatettava antaessaan komissiolle kertomuksia toimialakohtaisten organisaatioiden toiminnasta, vahvistetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio varmistaa 2 kohdan ja 4 kohdan b alakohdan noudattamisen VI osaston mukaisesti suoritettavien tarkastuksien ja pyytää tarvittaessa jäsenvaltioita peruuttamaan myönnettyjä hyväksymisiä näiden tarkastusten jälkeen.

6. Hyväksyminen antaa oikeuden harjoittaa 1 kohdan c alakohdassa määriteltyjä toimia tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin.

7. Komissio varmistaa, että *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa julkaistaan hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot ja niiden talousalue tai alue, jolla ne toimivat, sekä niiden harjoittama toiminta 21 artiklan merkityksessä. Myös hyväksymisten peruuttamiset julkaistaan.

20 artikla

1. Asetuksen N:o 26⁽¹⁾ 1 artiklasta poiketen perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niihin

⁽¹⁾ Asetus N:o 26, tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan (EYVL N:o 30, 20.4.1962, s. 993/62), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 49 (EYVL N:o 53, 1.7.1962, s. 1571/62).

hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka on pantu täytäntöön 19 artiklan 1 kohdan c alakohdassa lueteltujen toimien toteuttamiseksi.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos

— sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle ja

jos

— viimeksi mainittu ei ole kahden kuukauden kuluessa kaikkien arvioimisessa tarvittavien asiakirjojen tiedoksi antamisesta ilmoittanut sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan ristiriidassa yhteisön sääntelyn kanssa.

Mainittuja sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei voida panna täytäntöön ennen ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa mainitun määräajan päättymistä.

3. Yhteisön sääntelyn kanssa ristiriidassa ovat joka tapauksessa yhdenmukaistetut sopimukset ja menettelytavat, jotka

— voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista yhteisön sisällä

— voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa

— voivat luoda kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisella toiminnalla pyritään

— sisältävät hintojen vahvistamisen, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimenpiteitä, jotka toimialakohtaiset organisaatiot toteuttavat yhteisön sääntelyn erityissäännöksiä soveltamisen yhteydessä

— voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua kyseisten tuotteiden merkittävältä osalta.

4. Jos komissio toteaa 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan umpeutumisen jälkeen, että tämän asetuksen soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty, komissio tekee päätöksen siitä, että kyseisiin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin sovelletaan perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa.

Tämä komission päätös ei voi tulla voimaan ennen kuin sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle organisaatiolle, paitsi jos viimeksi mainittu on antanut epätasällisiä tietoja tai on käyttänyt väärin 1 kohdassa tarkoitettua poikkeusta.

5. Monivuotisten sopimusten ollessa kyseessä ensimmäisenä vuotena annettu etukäteisilmoitus koskee myös

sopimukseen kuuluvia seuraavia vuosia; tässä tapauksessa komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa 4 kohdan edellytysten mukaisesti lausunnon yhteensopimattomuudesta.

21 artikla

1. Jos yhdellä tai useammalla määrättyllä jäsenvaltion seudulla toimiva toimialakohtainen organisaatio katsoo jonkin tietyn tuotteen osalta tämän tuotteen tuotantoa ja/tai jalostusta ja/tai kaupan pitämistä edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi kyseisen organisaation pyynnöstä saattaa rajoitetuksi ajanjaksoksi pakollisiksi kyseiseen organisaatioon kuulumattomille yksittäisille tai muille kyseisellä alueella tai alueilla toimiville toimijoille organisaation sopimat tietyt päätökset, sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat.

2. Toimialakohtaista organisaatiota pidetään edustavana 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä, jos se kattaa vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen jäsenvaltion alueen tai seutujen hedelmien ja vihannesten tuotannosta ja/tai jalostuksesta ja/tai kaupan pitämisestä. Jos sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskeva hakemus kattaa useampia alueita, toimialakohtaisen organisaation on osoitettava vähimmäisedustavuus kunkin jäsenistönsä edustaman ammattialan osalta kullakin kyseisistä seuduista.

3. Säännöt, joiden soveltamisalan laajentamista voidaan hakea,

a) voivat koskea ainoastaan yhtä seuraavista kokonaisuuksista:

— tuotantoon liittyvät tiedot ja markkinatiedot,

— yhteisön ja kansallisen sääntelyn mahdollisia säännöksiä tiukemmat, tuotantoa koskevat säännöt,

— yhteisön sääntelyn kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen,

— kaupan pitämistä koskevat säännöt,

— ympäristönsuojelua koskevat säännöt,

— tuotannon edistämistä ja arvoa koskevat toimet,

— luonnonmukaisen maatalouden, alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaamista koskevat toimet,

Toisessa, neljännessä ja viidennessä luetelmakohdassa mainitut säännöt eivät voi olla muita kuin niitä, jotka on lueteltu liitteessä III;

b) on täytynyt soveltaa vähintään yhden markkinointivuoden ajan;

c) ovat saatettavissa pakollisiksi ainoastaan enintään kolmeksi markkinointivuodeksi;

d) eivät saa aiheuttaa haittaa toisaalta jäsenvaltion ja toisaalta yhteisön muille toimijoille.

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat saattaneet pakollisiksi tietyn seudun tai tiettyjen seutujen kaikille toimijoille. Nämä säännöt julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

Ennen edellä mainittua julkaisemista komissio tiedottaa 45 artiklassa säädetyille komitealle kaikista toimialakoh- taisten sopimusten laajentamista koskevista tiedonannoista.

Komissio päättää, että jäsenvaltion on peruutettava päät- tämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen 18 artik- lan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauk- sissa.

2. Tapauksessa, jossa yhtä tai useampaa tuotetta kos- kevien sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan, ja jos yhdestä tai useammasta 21 artiklan 3 kohdan a alakoh- dassa mainitusta hyväksytyn toimialakohtaisen organisaa- tion harjoittamasta toiminnasta aiheutuu yleistä taloudel- lista hyötyä taloudellisille toimijoille, joiden toiminta liit- tyä kyseiseen tuotteeseen tai kyseisiin tuotteisiin, hyväk- synnän antanut jäsenvaltio voi päättää, että organisaa- tion kuulumattomat yksittäiset toimijat tai ne ryhmittymät, jotka hyötyvät tästä toiminnasta, ovat velkaa orga- nisaatiolle niiden jäsenten maksamia maksuja vastaavan summan kokonaan tai osittain, siinä määrin kuin maksu- jen on tarkoitus kattaa kyseisestä toiminnasta suoraan aiheutuneet kulut.

IV OSASTO

Interventiojärjestelmä

23 artikla

1. Tuottajaorganisaatiot ja niiden liitot voivat olla saattamatta myyntiin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja, jäsentensä myytäväksi tuomia tuotteita sopivaksi katso- miensa määrien ja ajanjaksojen osalta.

2. Tuottajaorganisaatioiden tai niiden liittojen on vahvistettava 1 kohdan mukaisesti markkinoilta poistet- tujen tuotteiden käyttötarkoitus toisaalta sillä tavoin, että kyseisen tuotannon tavanomainen käyttö ei esty, ja toi- saalta ympäristöstä ja erityisesti vesien ja maiseman laatua kunnioittaen.

3. Jos 1 kohtaa sovelletaan, tuottajaorganisaatiot tai niiden liitot maksavat kunkin liitteessä II tarkoitettun vaatimuksia vastaavan tuotteen osalta tuottajajäsenille, 10 prosentin rajoissa kaupan pidetystä määrästä, 26 artiklan mukaisesti vahvistettua yhteisön markkinoilta pois- tamiskorvausta.

Ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua 10 prosentin rajaa sovelletaan ainoastaan kyseisen tuottajaorganisaat- ion tai 11 artiklan ensimmäisen kohdan alakohtaa sovel- lettaessa muun organisaation jäsenten kaupan pitämään

tuotteiden määrään, lukuun ottamatta 24 artiklan mukai- sesti markkinoilta poistettuja tuotemääriä.

4. Edellä 3 kohdassa vahvistettua 10 prosentin rajaa sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivää seuraava- vasta kuudennesta markkinointivuodesta alkaen. Viiden edeltävän markkinointivuoden muodostaman siirtymä- kauden aikana markkinoilta poistetut tuotemäärät eivät saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia kaupan pidetystä tuotannosta, siten kuin se on määritelty 46 artiklassa annettua menettelyä noudattaen: 50 prosentin osuutta ensimmäisen markkinointivuoden osalta, 45 prosentin osuutta toisen markkinointivuoden osalta, 40 prosentin osuutta kolmannen markkinointivuoden osalta, 30 pro- sentin osuutta neljännen markkinointivuoden osalta ja 20 prosentin osuutta viidennen markkinointivuoden osalta.

Kunkin sitrushedelmän osalta nämä prosenttiosuudet ovat kuitenkin 35 prosenttia ensimmäisen, 30 prosenttia toisen, 25 prosenttia kolmannen, 20 prosenttia neljännen ja 15 prosenttia viidennen markkinointivuoden osalta.

Tähän kohtaan sovelletaan 3 kohdan toisen alakohdan säännöksiä.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu 10 prosentin osuus on kolmen vuoden ajanjakson keskiarvo, jolloin vuosittainen ylitys voi olla enintään kolme prosenttia.

6. Omenien ja päärynöiden osalta 3, 4 ja 5 kohdassa ja 24 artiklassa tarkoitettu 10 prosentin raja korvataan 8,5 prosentilla.

Melonien ja vesimelonien osalta 10 prosentin rajaa sovel- letaan markkinointivuodesta 1997/1998 alkaen.

24 artikla

Liitteessä II tarkoitettujen tuotteiden osalta tuottajaorga- nisaatioiden on myönnettävä 23 artiklan säännösten mukaiset edut tässä asetuksessa säädettyihin kollektiivi- siin rakenteisiin kuulumattomille viljelijöille kyseisten vil- jelijöiden hakemusten perusteella. Yhteisön markkinoilta- poistamiskorvausta pienennetään kuitenkin 10 prosenttia. Lisäksi maksetussa määrässä otetaan huomioon todistus- ten perusteella jäsenille markkinoilta poistamisesta aiheu- tuneet kokonaiskustannukset. Edellä tarkoitettua korvau- sta voidaan myöntää enintään 10 prosentille viljelijän kaupan pitämästä tuotannosta.

25 artikla

Tuottajaorganisaatioiden tai niiden liittojen on ilmoitet- tava kaikki 23 ja 24 artiklan täytäntöönpanoon liittyvät tiedot, ja erityisesti ympäristönsuojelun varmistamiseksi markkinoilta poistamistoimien yhteydessä toteutetut toi- menpiteet, kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, jotka antavat nämä tiedoksi komissiolle.

Ilmoitettavat tiedot määritellään tarvittaessa 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansalliset säännökset ympäristöä kunnioittavia markkinoilta poistamismenette- lyä koskevien täsmennysten laatimiseksi. Niiden on toi-

mitettava esitys tällaisiksi säännöksiksi komissiolle, joka voi vaatia esityksen muuttamista kolmen kuukauden määräaikana, jos se havaitsee, ettei esitys mahdollista niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on vahvistettu perustamissopimuksen 130 r artiklassa ja Euroopan yhteisön ympäristöä ja kestävä kehitystä koskevassa poliittisessa toimintaohjelmassa.

26 artikla

1. Yhteisön markkinoilta poistamiskorvaukset eri tuotteille esitetään liitteessä V.

2. Yhteisön markkinoilta poistamiskorvaus on suuruudeltaan sama koko yhteisössä.

27 artikla

1. Jos jonkin liitteessä II mainitun tuotteen markkinoilla esiintyy tai tulee todennäköisesti esiintymään yleisesti esiintyvää ja rakenteellista epätasapainoa siten, että se aiheuttaa tai voi aiheuttaa liian suuria 23 artiklassa tarkoitettuja markkinoilta poistettavia tuotemääriä, ennen kyseisen tuotteen markkinointivuoden alkua vahvistetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen interventiokynnys, jonka ylittäminen saattaa tuottajat taloudelliseen vastuuseen tuotteittain arvioitujen markkinoilta yhden markkinointivuoden tai vastaavan ajanjakson aikana poistettujen tuotemäärien tai useamman markkinointivuoden aikana suoritettujen interventioiden keskiarvon perusteella.

Interventiokynnyksen ylittäminen aiheuttaa yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen pienemisen seuraavan markkinointivuoden aikana. Tätä pienemistä ei oteta huomioon myöhempinä markkinointivuosina.

2. Jäljempänä 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan

- a) kynnyksen ylittämisen seuraukset kunkin tuotteen osalta,
- b) tarvittaessa alennettu yhteisön markkinoilta poistamiskorvaus ja tämän artiklan soveltamista koskevat toimenpiteet.

3. Tätä artiklaa sovelletaan vain tämän asetuksen voimaantuloa seuraaviin viiteen markkinointivuosien.

28 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava kutakin markkinapäivää kohti kunkin kyseisen markkinointivuoden aikana komissiolle tiedoksi niiden edustavilla tuottajamarkkinoilla todetut sellaisten tuotteiden hinnat, joiden kaupalliset ominaisuudet kuten lajike tai tyyppi, luokka, koko ja pakkaaminen on määritelty.

2. Luettelo 1 kohdassa tarkoitetuista markkinoista ja tuotteista sekä tiedoksi antamista koskeva aikataulu

vahvistetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden markkinoita, joilla pidetään kaupan huomattavaa osaa tietyn tuotteen kansallisesta tuotannosta koko markkinointivuoden aikana tai yhden sellaisen ajanjakson kuluessa, joihin markkinointivuosi on jaettu, pidetään edustavina 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä.

29 artikla

1. Jäsenvaltioiden on maksettava 26 artiklassa vahvistettu yhteisön markkinoilta poistamiskorvaus tuottajaorganisaatioille tai niiden liitoille, jotka ovat poistaneet markkinoilta tuotteita 23 ja 24 artiklassa tarkoitettuihin edellytyksiin ja jotka ovat kyseisen korvauksen velkaa jäsenilleen tai organisaatioon kuulumattomille viljelijöille.

Maksut suoritetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavien edellytyksin.

2. Yhteisön markkinoilta poistamiskorvaus maksetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta tarvittaessa interventio-kynnyksen ylittämisestä aiheutuvien mahdollisten taloudellisten seuraamusten soveltamista.

Kyseisestä korvauksesta vähennetään lisäksi tuottajaorganisaatioiden tai niiden liittojen markkinoilta poistetuista tuotteista saamat nettotulot.

3. Yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen myöntäminen tuotteille, joita tuottajaorganisaatiot tai niiden liitot eivät voi suunnata mihinkään 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista käyttötarkoituksista, edellyttää jäsenvaltioiden 30 artiklan muiden säännösten nojalla antamien toimintaohjeiden mukaista tuotteiden käyttötarkoitusta.

30 artikla

1. Markkinoilta 23 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti poistetut myymättä jääneet tuotteet on luovutettava yhtä seuraavista vaihtoehdoista noudattaen:

- a) kaikkien tuotteiden osalta:
 - ilmaisjakelu jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille tai -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden hyväksi, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti eläimeen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia,
 - ilmaisjakelu rangaistuslaitoksille ja lomasiirtoloille sekä jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille näiden toteuttaessa kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat niiden tavallisesti ostamien määrien lisänä,

- ilmaisjakelu yhteisön ulkopuolelle jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymien hyväntekeväisyysorganisaatioiden välityksellä kolmansien maiden puutteessa olevalle väestölle,

ja toissijaisesti

- käyttö muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi,
 - käyttö eläinten ruokintaan tuoreina tai rehuteollisuudessa jalostettuina;
- b) hedelmien osalta ilmaisjakelu koululaisille kouluruokaloissa tavallisesti tarjottujen aterioiden ulkopuolella sekä niiden koulujen koululaisille, joissa ei ole kouluruokala;
- c) omenoiden, päärynöiden, persikoiden, nektariinien ja brugnole-lajikkeiden osalta jalostaminen suoralla tislauksella alkoholiksi, jonka alkoholitilavuusprosentti on suurempi kuin 80 tilavuusprosenttia;
- d) kaikkien tuotteiden osalta tiettyjen laatuluokkien tuotteiden luovuttaminen jalostusteollisuudelle, jolle siitä aiheudu minkäänlaista kilpailun vääristymistä kyseiselle teollisuudelle yhteisössä tai tuoduille tuotteille. Tämän säännöksen täytäntöönpano vahvistetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Jos mitään 1 kohdassa tarkoitetuista vaihtoehtoista ei voida käyttää, markkinoilta poistetut tuotteet voidaan kyseisen jäsenvaltion luvalla osoittaa kompostoitaviksi tai muuhun luonnollista hajoamista hyödyntävään prosessiin.

3. Asianomaiset tuottajaorganisaatiot järjestävät 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa ja b alakohdassa säädetty ilmaisjakelutoimet jäsenvaltioiden valvonnassa.

Kun on kysymys hedelmien ilmaisjakelusta koululaisille, komissio voi kuitenkin tutkimus- ja edistämistoiminnan vuoksi tehdä aloitteen ja ottaa vastuun paikallisista pilot-tihankkeista.

4. Jäsenvaltioiden on edistettävä tuottajaorganisaatioiden ja hyväntekeväisyysorganisaatioiden tai markkinoilta poistettuja tuotteita niiden alueella todennäköisesti jollakin 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista ilmaisjakelumuodoista käyttävien toimielinten välisten yhteyksien luomista.

5. Asianomaisen jäsenvaltion nimeämä toimielin toteuttaa tuotteiden luovutuksen rehuteollisuudelle sopivinta menettelyä käyttäen.

Tislaamot toteuttavat 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tislaukset joko omaan lukuunsa tai asianomaisen jäsenvaltion nimeämän toimielimen lukuun. Kummassa-

kin tapauksessa mainittu toimielin toteuttaa kyseiset toimenpiteet sopivinta menettelyä käyttäen.

6. Yhteisö vastaa toisaalta asetuksen (ETY) N:o 729/70⁽¹⁾ 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritettävien edellytyksin 1 kohdan a alakohdassa säädettyihin ilmaisjakelutoimiin liittyvistä kuljetuskustannuksista ja toisaalta omenien ja sitrushedelmien ilmaisjakeluun liittyvistä lajittelu- ja pakkaamiskustannuksista, jos viimeksi mainittu tapahtuu porrastetusti tuottajaorganisaatioiden ja hyväntekeväisyysorganisaatioiden tai 3 kohdassa tarkoitettujen toimielinten välisten sopimusten mukaisesti.

7. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti ilmaisjakeluun ja markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttöön liittyvät säännöt sekä tislaukseen osoitettujen markkinoilta poistettujen tuotteiden osalta säännöt häiriöiden estämiseksi alkoholimarkkinoilla annetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

V OSASTO

Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa

31 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden yhteisöön suuntautuvaan tuontiin tai yhteisöstä tapahtuvaan vientiin vaaditaan tuonti- tai vientitodistus.

Jäsenvaltiot myöntävät todistuksen hakemuksesta jokaiselle riippumatta siitä, mihin hakija on sijoittautunut yhteisössä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 36 ja 37 artiklan soveltamiseksi toteutettuja toimenpiteitä.

Tuonti- tai vientitodistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä. Näiden todistusten myöntämisen edellytyksenä voi olla vakuuden antaminen, jolla taataan tuonti- tai vientisitoumuksen täyttäminen todistuksen voimassaoloaikana; ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos toimintaa ei toteuteta tässä määräajassa tai se toteutetaan ainoastaan osittain.

2. Tuonti- ja vientitodistusten voimassaoloaika ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 729/70, annettu 21 päivänä huhtikuuta 1970, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EYVL N:o L 94, 28.4. 1970, s. 13), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/95 (EYVL N:o L 125, 8.6.1995, s. 1).

32 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tulleja, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2. Siinä määrin kuin yhteisen tullitariffin tulleja sovelletaan tuodun erän tulohinnan mukaan, kyseisen hinnan todenperäisyys tarkastetaan komission kunkin alkuperän ja kunkin tuotteen osalta kyseisten tuotteiden jäsenvaltioiden edustavilla tuontimarkkinoilla tai tarvittaessa muilla markkinoilla todettujen hintanoteerausten painotetun keskiarvon perusteella laskeman kiinteän tuontiarvon avulla.

Erityissäännöksiä voidaan kuitenkin antaa 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen pääosin jalostettaviksi tarkoitettujen tuontituotteiden tulohinnan tarkastamiseksi.

3. Jos kyseisen erän ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin kiinteä tuontiarvo, johon on lisätty 5 kohdan mukaisesti vahvistettu marginaali ja joka ei voi ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan tuontitullien suuruinen kiinteän arvon perusteella määritetty vakuus.

4. Jos kyseisen erän tulohintaa ei ole ilmoitettu tulliselvityksessä, sovelletaan yhteisen tullitariftin tullia, joka riippuu kiinteästä tuontiarvosta, tai tullilainsäädännön asiaan kuuluvia säännöksiä, jotka määritetään 5 kohdan mukaisella tavalla.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

33 artikla

1. Sellaisten yhteisön markkinoille haitallisten vaikutusten välttämiseksi tai poistamiseksi, jotka voivat johtua tiettyjen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnista, yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonti, josta kannetaan yhteisen tullitariffin mukainen tulli, edellyttää lisätullin maksamista, jos Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana maataloudesta tehdyn sopimuksen⁽¹⁾ 5 artiklassa johtuvat edellytykset täyttyvät, paitsi jos tuonti ei uhkaa aiheuttaa häiriötä yhteisön markkinoille tai jos vaikutukset olisivat suhteettomat verrattuna asetettuun tavoitteeseen.

2. Yhteisö ilmoittaa maailman kauppaorganisaatiolle laukeamishinnat, joiden alapuolella lisätulli voidaan ottaa käyttöön.

Laukeamismäärät, jotka on ylitettävä lisätullin käyttöön ottamiseksi tuonnissa, määritellään erityisesti sitä vuotta,

jona 1 kohdassa tarkoitettujen haitalliset vaikutukset ilmenevät tai ovat vaarassa ilmetä, edeltävien kolmen vuoden aikana yhteisöön suuntautuneen tuonnin perusteella.

3. Lisätullia määrättäessä huomioon otettavat tuontihinnat määritellään kyseisen lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan tätä varten kyseisen tuotteen osalta maailmanmarkkinoilla tai yhteisön tuontimarkkinoilla todettujen edustavien hintojen perusteella.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä yksityiskohtaiset säännöt koskevat erityisesti:

- a) tuotteita, joihin sovelletaan lisätulleja maataloudesta tehdyn sopimuksen 5 artiklan mukaisesti;
- b) muita sen varmistamiseksi tarvittavia arviointiperusteita, että 1 kohtaa sovelletaan mainitun sopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

34 artikla

1. Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehtyihin sopimuksiin perustuvat edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tariffikiintiöt avataan ja niitä hallinnoidaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Kiintiöitä voidaan hallinnoida soveltamalla yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä:

- a) tehtyjen hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (periaatteen ”ensiksi tullut hakemus käsitellään ensin” mukaisesti),
- b) tehdyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä (niin kutsutun ”haettujen määrien samanaikainen tarkastelu” -menetelmän mukaisesti),
- c) perinteisten suuntausten huomioonottamiseen perustuva menetelmä (niin kutsutun ”vanhat/uudet tulokkaat” -menetelmän mukaisesti).

Muita asianmukaisia menetelmiä voidaan laatia. Niissä on pyrittävä välttämään kaikkea kyseisten toimijoiden välistä syrjintää.

3. Hallinnoimiseen käytettävässä menetelmässä otetaan tarvittaessa huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve säilyttää näiden markkinoiden tasapaino, mutta samalla voidaan omaksua piirteitä 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin aiemmin sovelletuista menetelmistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Uruguayn kierroksen monenvälisen kaup-

⁽¹⁾ EYVL N:o L 336, 23.12.1994, s. 22

paneuvottelujen osana tehtyihin sopimuksiin perustuvien tullien soveltamista.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä määrätään kiintiöiden avaamisesta vuosittain tarvittaessa tarkoituksenmukaisen asteikon mukaisesti ja määritellään hallinnoimisessa käytettävä menetelmä, ja näihin sääntöihin sisältyvät tarvittaessa:

- a) säännökset, joilla varmistetaan tuotteen luonne, lähtömaa ja alkuperä,
- b) asiakirjan hyväksymistä koskevat säännökset, joilla voidaan tarkistaa a alakohdassa tarkoitettut seikat, ja
- c) tuontitodistusten myöntämisedellytykset ja voimassaoloaika.

35 artikla

1. Jotta yhteisöstä voitaisiin viedä taloudellisesti merkittäviä määriä edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita näiden tuotteiden kansainvälisessä kaupassa käytettävien hintojen perusteella ja perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien rajoituksien, näiden hintojen ja yhteisössä käytettävien hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.

2. Niiden määrien myöntämisen osalta, jotka voidaan viedä vientituella, vahvistetaan menetelmä:

- a) joka sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla voidaan hyödyntää käytettävissä olevia voimavaroja tehokkaimmalla mahdollisella tavalla ja jossa otetaan huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne ilman, että se aiheuttaa syrjintää pienten ja suurten toimijoiden välillä,
- b) joka on toimijoille hallinnollisesti kevein ottaen huomioon hallinnoimisen vaatimukset,
- c) jolla voidaan välttää asianosaisten toimijoiden välistä syrjintää.

3. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä.

Vientituki voi määrätyn tuotteen osalta vaihdella kyseisen tuotteen määräraikan mukaisesti, jos kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset sitä edellyttävät.

Vientituki vahvistetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Vahvistaminen tapahtuu määrärajoin.

Tarvittaessa komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa määrärajoin vahvistettua vientitukea muuna ajankohtana.

4. Vientituen vahvistamisessa on otettava huomioon seuraavat osatekijät:

- a) tilanne ja kehitysnäkymät:
 - hedelmien ja vihannesten hinnat yhteisön markkinoilla ja niiden saatavuus,
 - kansainvälisessä kaupassa käytetyt hinnat,
- b) kaupan pitämisen ja kuljetuksen vähimmäiskustannukset yhteisön markkinoilta satamiin tai muihin yhteisön vientipaikkoihin sekä kuljetuskustannukset määrämaihin,
- c) suunnitellun viennin taloudelliset näkymät,
- d) perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajoitukset.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden hinnat yhteisön markkinoilla vahvistetaan ottaen huomioon viennin kannalta edullisimmiksi osoittautuvat hinnat.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisessä kaupassa käytettävät hinnat vahvistetaan ottaen huomioon:

- a) kolmansien maiden markkinoilla todetut hinnat,
- b) kolmansissa määrämaissa käytetyt, kolmansista maista tulevan tuonnin edullisimmat tuontihinnat,
- c) kolmansissa viejämaissa todetut tuottajahinnat,
- d) tarjoushinta yhteisön rajalla.

6. Vientituki myönnetään ainoastaan hakemuksesta ja se edellyttää siihen liittyvän vientitodistuksen esittämistä.

7. Viennissä sovellettavan tuen määrä on todituksen hakemispäivänä voimassa oleva määrä ja eriytetyn tuen osalta määrä, jota samana päivänä sovelletaan:

- a) todistuksessa esitettyyn määräraikkaan, tai
- b) tosiasialliseen määräraikkaan, jos se on eri kuin todistuksessa esitetty määräraikka. Tässä tapauksessa sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin todistuksessa esitettyyn määräraikkaan sovellettava määrä.

Tässä kohdassa säädetyn jouston väärinkäytön välttämiseksi voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä.

8. Siitä, mitä 6 ja 7 kohdassa säädetään, voidaan poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9. Vientituki maksetaan, kun esitetään todistus siitä, että tuotteet:

- on viety yhteisön ulkopuolelle,
- ovat peräisin yhteisöstä, ja
- eriytetyn vientituen osalta ovat saapuneet todistuksessa esitettyyn määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 kohdan b alakohdan soveltamista. Tästä säännöstä voidaan kuitenkin poiketa 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vastaavien takuiden tarjoamiseksi, jollei määritettävistä edellytyksistä muuta johdu.

10. Perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten rajoitusten noudattaminen on taattava kyseisiin tuotteisiin sovellettavilla, näissä sopimuksissa määrättyjen viiteajanjaksojen mukaisesti myönnettävillä vientitodistuksilla.

Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viiteajanjakson päättymisen ei saa vaikuttaa vientitodistusten voimassaoloon.

11. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, mukaan lukien myöntämättömien tai käyttämättömien, vientiin tarkoitettujen määrien uudelleenjakamista koskevat säännökset, annetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

36 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa tai jonkin sen säännöksen mukaisesti annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansista maista tulevassa 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnissa kielletään:

- kaikkien vaikutukseltaan tullia vastaavien maksujen periminen,
- kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

2. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja erityisiä sääntöjä sen soveltamisesta sovelletaan tämän asetuksen piiriin kuuluvien tuotteiden luokitteluun; tämän asetuksen soveltamisen pohjalta saatu tullinimikkeistö liitetään yhteiseen tullitariffiin.

37 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä ovat häiriintyneet tai ovat vaarassa häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen

39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä.

Näitä toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan siihen asti, kunnes tapauksen mukaan joko häiriö taikka häiriön uhka on väistynyt tai markkinoilta poistettut tai ostetut tuotteet ovat huomattavasti vähentyneet.

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrätyn äänestysmenettelyn mukaisesti yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarpeellisista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi kolmen työpäivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määränemmistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

4. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

VI OSASTO

Kansalliset ja yhteisön tarkastukset

38 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet yhteisön sääntelyn noudattamisen varmistamiseksi hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden osalta ja erityisesti liitteessä IV tarkoitetuilla aloilla.

2. Jos tarkastukset on aiheellista tehdä pistokokein, jäsenvaltioiden on varmistuttava näiden tarkastusten luonteen ja suoritusetiheyden sekä riskien arvioinnin perusteella, että tarkastukset on mukautettu valvottuun toimenpiteeseen koko niiden alueella ja että ne vastaavat hedelmä- ja vihannesalalla kaupan pidettävien tai kaupan pidettäväksi tarkoitettujen tuotteiden määrää.

Julkisten varojen käyttöä on valvottava järjestelmällisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tällaisten tarkastusten täytäntöönpanoa muilla aloilla.

3. Komission ja jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytettävissään henkilöstöä, joka lukumäärältään, pätevydeltään ja kokemukseltaan soveltuu tarkastusten tehokkaaseen suorittamiseen erityisesti liitteessä IV tarkoitetuilla aloilla.

39 artikla

1. Komissio voi yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa suorittaa tai teettää tarkastuksia paikan päällä varmistaakseen yhteisön sääntelyn yhdenmukaisen soveltamisen hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden osalta ja erityisesti liitteessä IV tarkoitetuilla aloilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten viranomaisten 38 artiklan mukaisesti suorittamien tarkastusten soveltamista.

2. Komissio ilmoittaa ennakolta ja kirjallisesti jäsenvaltiolle suunniteltujen tarkastusten tavoitteen, tarkoituksen ja paikan sekä päivämäärän, jolloin nämä tarkastukset aloitetaan, samoin kuin tarkastajien henkilöllisyyden ja aseman.

40 artikla

1. Edellä 39 artiklan säännösten täytäntöönpanemiseksi hedelmä- ja vihannesmarkkinoita varten perustetaan erityistarkastajien elin, joka koostuu komission virkamiehistä, joilla on tehtävien suorittamisen edellyttämät tekniset tiedot, pätevyys ja kokemus, ja mahdollisesti komission pyynnöstä ja jäsenvaltioiden suotumuksella 37 artiklan 3 kohdassa erityistarkastuksiin osallistumiseen tarkoitettujen edustajien joukosta nimetyistä virkailijoista.

2. Erityistarkastajien elin suorittaa komission alaisena seuraavia tehtäviä:

- a) osallistuminen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suunnittelemiin ja suoritamiin tarkastuksiin;
- b) sellaisten 39 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittaminen komission aloitteesta, joihin asianomaisten jäsenvaltion edustajat kutsutaan osallistumaan;
- c) toteutettujen kansallisten tarkastusjärjestelyjen, noudatettujen menettelyjen sekä saatujen tulosten arviointi;
- d) tiedon hankkiminen kaikista toimivaltaisten viranomaisten toteuttamista lainsäädännöllisistä ja muista toimenpiteistä yhteisön hedelmä- ja vihannesmarkkinoihin liittyvän sääntelyn soveltamisen edistämiseksi;
- e) yhteistyön ja tiedonvaihdon kehittäminen eri jäsenvaltioiden viranomaisten kesken hedelmä- ja vihannesmarkkinoihin liittyvän sääntelyn yhdenmukaisen so-

veltamisen edistämiseksi ja mainittuun alaan kuuluvien tuotteiden liikkuvuuden helpottamiseksi.

3. Komissio ilmoittaa 2 kohdan b alakohdan mukaisesti suoritettavien tarkastusten osalta hyvissä ajoin ennen toimien aloittamista jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille alueen, jolla toimet tullaan suorittamaan.

4. Komissio päättää itse paikat, joilla tarkastukset on suoritettava, ja määrittelee yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa käytäntöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

41 artikla

1. Tämän asetuksen 40 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiset tarkastukset tehdään asetuksen (ETY) N:o 729/70 9 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

Komission tarkastajat noudattavat tarkastustensa aikana toimintatapoja, jotka ovat sopusoinnussa kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien sääntöjen ja ammattikäytäntöjen kanssa, ja kuuluvat salassapitovelvollisuuden piiriin.

2. Komissio luo aiheelliset yhteydet jäsenvaltioiden toimivaltaisiin viranomaisiin laatiakseen tarkastusohjelmat yhteistyössä näiden kanssa. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä komission kanssa helpottaakseen tämän tehtävän suorittamista.

3. Komissio antaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille mahdollisimman pian tiedoksi tarkastajien tekemien tarkastuskäyntien tulokset. Tässä tiedoksiansonnossa selostetaan ilmenneitä vaikeuksia ja hedelmä- ja vihannesmarkkinoihin liittyvien säännösten noudattamisen osalta todettuja rikkomuksia.

4. Kyseisen jäsenvaltion on annettava komissiolle mahdollisimman pian tiedoksi toimenpiteet, jotka se on toteuttanut poistaakseen todetut vaikeudet tai rikkomukset.

42 artikla

Tarkastuksissa todetut sääntörikkomukset, joilla voi olla taloudellisia vaikutuksia EMOTR:n tukiosastoon, käsitellään asetuksen (ETY) N:o 595/91⁽¹⁾ säännösten mukaisesti. Jäsenvaltion, jonka alueella sääntörikkomus on todettu, on tehtävä mainitun asetuksen 3 artiklassa säädetty ilmoitus.

Komission tarkastuksissa todettu jäsenvaltion puutteellinen mukautuminen yhteisön sääntöjen soveltamiseen,

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 595/91, annettu 4 päivänä maaliskuuta 1991, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen yhteydessä aiheettomasti maksettujen määrien koskevista sääntöjenvastaisuuksista ja näiden määrien takaisinperimisestä sekä tiedotusjärjestelmän luomisesta tällä alalla (EYVL N:o L 67, 14.3.1991, s. 11).

millä voi olla taloudellisia vaikutuksia EMOTR:n tukiosastoon, käsitellään asetuksen (ETY) N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan säännösten mukaisesti.

VII OSASTO

Yleiset säännökset

43 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sovelletaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

44 artikla

1. Jäsenvaltioiden ja komission on annettava toisilleen tiedoksi tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Toimitettavat tiedot vahvistetaan 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaiset säännöt tällaisten tietojen toimittamisesta ja jakelusta annetaan samaa menettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sisältävät ainakin tiedot viljelypinta-aloista ja satomääristä, kaupan pidetyistä määristä tai määristä, joita ei ole saatettu myyntiin 23 artiklan puitteissa.

Näiden tietojen keräämisen suorittaa

- tuottajaorganisaatiot niiden jäsenten kohdalta, tämän rajoittamatta kuitenkaan, mitä 11 ja 19 artiklassa säädetään,
- jäsenvaltioiden toimivaltaiset yksiköt niiden tuottajien osalta, jotka eivät ole minkään tässä asetuksessa tarkoitettujen kollektiivisen rakenteen jäseniä. Kyseinen jäsenvaltio voi antaa tämän tehtävän osittain tai kokonaan yhdelle tai useammalle tuottajaorganisaatiolle.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen keräämisen, näiden tietojen täsmällisyyden, niiden tilastollisen käsittelyn sekä niiden säännöllisesti komissiolle tapahtuvan ilmoittamisen. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista tapauksissa, joissa kyseisten tehtävien suorittamisessa ilmenee perusteetonta viivästyistä tai järjestelmällistä laiminlyöntiä. Jäsenvaltioiden on tiedotettava näistä toimenpiteistä komissiolle.

4. Komissio antaa jäsenvaltioille säännöllisesti tiedoksi tarkoituksenmukaisimmalla tavalla 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä päätelmät, joita se on näistä tiedoista tehnyt. Yksityiskohtaiset soveltamista koskevat säännöt vahvistetaan 46 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

45 artikla

Perustetaan hedelmien ja vihannesten hallintokomitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

46 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä päätöksiä varten, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

b) Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen teko-päivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

47 artikla

Komitea voi käsitellä muitakin kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

48 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta, hallinnolliset, taloudelliset tai muunlaiset seuraamukset mukaan luettuina, annetaan alan erityistarpeet huomioon ottaen 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

49 artikla

Tätä asetusta on sovellettava siten, että otetaan samankaltaisesti ja aiheellisella tavalla huomioon perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätty tavoitteet.

50 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet tämän asetuksen säännöksiä koskevista rikkomuksista rankaisemiseksi sekä petosten torjumiseksi.

51 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi tämän asetuksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään kuukauden kuluttua niiden antamisesta. Tämä koskee myös niihin tehtyjä muutoksia.

52 artikla

1. Yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen maksamiseen, toimintarahaston, 17 artiklassa sekä 53, 54 ja 55 artiklassa tarkoitettujen erityistoimenpiteiden sekä 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission yhteyteen asetettujen jäsenvaltioiden asiantuntijoiden suorittamien tarkastustoimien rahoitukseen liittyviä kustannuksia pidetään asetuksen (ETY) N:o 729/70 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina interventioitoimenpiteinä, joiden tarkoituksena on säädellä maatalousmarkkinoita.

2. Jäsenvaltioiden 14 artiklan ja 15 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan mukaisesti myöntämät tuet muodostavat asetuksen (ETY) N:o 4256/88⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteisen toimen. Ne katetaan asetuksen (ETY) N:o 2328/91⁽²⁾ 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla vuosittaisilla menoarvioilla.

Asetuksen (ETY) N:o 2328/91 1 artiklan 3 kohtaa sovelletaan tässä kohdassa tarkoitettuihin tukiin.

Tuen maksaminen suoritetaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88⁽³⁾ 21 artiklan mukaisesti. Loppuosan mak-

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 4256/88, annettu 19 päivänä joulukuuta 1988, asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosaston osalta (EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 25), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2085/93 (EYVL N:o L 193, 31.7.1993, s. 44).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2328/91, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta (EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2387/95 (EYVL N:o L 244, 12.10.1995, s. 50).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88, annettu 19 päivänä joulukuuta 1988, asetuksen (ETY) N:o 2052/88 täytäntöönpanosta rakennerrahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa (EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94 (EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 11).

saminen tai korvaus perustuu mainitun artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen edellytysten lisäksi kuitenkin myös

- a) ilmoitukseen, joka koskee yhden kalenterivuoden aikana jäsenvaltioille aiheutuneita menoja, ja
- b) kyseisen kalenterivuoden aikana sovellettuja toimenpiteitä koskevaan kertomukseen, joka laaditaan mainitun asetuksen 25 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

jotka on esitettävä komissiolle ennen seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivää.

3. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan 2 kohdan soveltamisesta asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklassa tarkoitettua komiteaa kuultaan.

4. Edellä VI osaston säännösten soveltaminen ei rajoita asetuksen (ETY) N:o 4045/89⁽⁴⁾ täytäntöönpanoa.

53 artikla

Tuottajaorganisaatioiden ennen tämän asetuksen voimaantuloa asetuksen (ETY) N:o 1035/72 14 artiklan ja II a osaston perusteella saamat oikeudet pidetään voimassa niiden päättymiseen asti.

54 artikla

1. Yhteisö osallistuu 50 prosentilla sellaisten toimien rahoitukseen, joiden tarkoituksena on kehittää ja parantaa pähkinöiden kulutusta ja käyttöä yhteisössä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimien tavoitteena on

- tuotteiden laadun parantaminen, erityisesti tekemällä markkinatutkimuksia ja tutkimalla uusia käyttötapoja, tuotannon sopeutuskeinot mukaan luettuina,
- uusien kauppakunnostustapojen kehittäminen,
- kaupan pitämistä koskevien neuvojen jakaminen alalla toimiville eri taloudellisille toimijoille,
- markkinoiden ja muiden markkinointitapahtumien järjestäminen ja osallistuminen niihin.

3. Komissio täsmentää 46 artiklassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti 2 kohdassa tarkoitettuja toimet tai määrittelee uusia toimia.

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 4045/89, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston rahoitusjärjestelmään kuuluviin toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista ja direktiivin 77/435/ETY kumoamisesta (EYVL N:o L 388, 30.12.1989, s. 18), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3235/94 (EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 16).

55 artikla

Markkinavuosina 1997/1998, 1998/1999 ja 1999/2000 korjattujen hasselpähkinöiden osalta myönnetään 15 ecun tuki 100 kg:aa kohti neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 tai tämän asetuksen perusteella hyväksytyille tuottajaorganisaatioille, jotka toteuttavat vuonna 1997 asetuksen (ETY) N:o 1035/72 14 d artiklan mukaisen suunnitelman laadun parantamisesta tai tämän asetuksen mukaisen toimintaohjelman.

56 artikla

Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000 komissio esittää neuvostolle tämän asetuksen toiminnasta kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.

57 artikla

Jos tarvitaan toimenpiteitä, joiden avulla voidaan helpottaa siirtymistä vanhasta järjestelmästä tässä asetuksessa

perustettuun järjestelmään, nämä toimenpiteet vahvistetaan 46 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

58 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1997. Kuitenkin IV osastoa sovelletaan kunkin liitteessä I tarkoitetun tuotteen osalta vasta markkinointivuoden 1997/1998 alusta.

2. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 1035/72, (ETY) N:o 3285/83, (ETY) N:o 1319/85, (ETY) N:o 2240/88, (ETY) N:o 1121/89 ja (ETY) N:o 1198/90 tämän asetuksen vastaavien säännösten täytäntöönpanopäivästä.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä lokakuuta 1996.

Neuvoston puolesta

I. YATES

Puheenjohtaja

LIITE I

Kuluttajille tuoreena toimitettavat tuotteet, joille asetetaan laatuvaatimukset

Aprikoosit	Persikat
Artisokat	Pinaatit
Avokadot	Porkkanat
Hasselpähkinät	Purjosipulit
Keräkaalit	Ruokasipulit
Kesäkurpitsat	Ruotisellerit
Kiivit	Ruusukaalit
Kirsikat	Saksanpähkinät
Kukkakaalit	Salaatit, kähäräendiivit ja salaattisikurit
Kurkut	Siloendiivit
Luumut	Silvittävät herneet
Melonit	Sitruhedelmät
Mansikat	Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet
Mantelit	Tarhapavut
Munakoiso	Valkosipulit
Omenat ja päärynät	Tomaatit
Paprikat	Vesimelonit
Parsat	

LIITE II

Luettelo tuotteista, joille voidaan myöntää 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhteisön markkinoilta poistamiskorvausta

Kukkakaalit
Tomaatit
Munakoiso
Aprikoosit
Persikat
Nektariinit (mukaan lukien brugnole-lajike)
Sitruunat
Päärynät (muut kuin päärynäsiiderin valmistukseen tarkoitettut)
Syötäväksi tarkoitettut viinirypäleet
Omenat (muut kuin omenasiiderin valmistukseen tarkoitettut)
Satsumat
Mandariinit
Klementiinit
Appelsiinit
Melonit
Vesimelonit

LIITE III

Luettelo tuottajaorganisaatioiden soveltamista säännöistä, jotka voidaan 18 artiklan 1 kohdan nojalla laajentaa koskemaan muitakin kuin tuottajaorganisaatioihin kuuluvia tuottajia

1. Tuotantoon liittyviä tietoja koskevat säännöt

- a) ilmoitus viljelysuunnitelmista tuotekohtaisesti ja mahdollisesti lajikekohtaisesti
- b) ilmoitus viljelystä
- c) ilmoitus viljelystä kokonaispinta-alasta eriteltynä tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain
- d) ilmoitus ennakoitavasta tonnimäärästä sekä todennäköisistä sadonkorjuuajankohdista tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain
- e) kausittainen ilmoitus korjatun sadon määrästä tai käytettävissä olevista varastomääristä lajikkeittain
- f) tiedot varastointikapasiteetista

2. Tuotantoa koskevat säännöt

- a) käytettävien siementen valinta tuotteen käyttötarkoituksen perusteella: tuoremarkkinat tai teollinen jalostus
- b) hedelmätarhojen harventamista koskevien määräysten noudattaminen

3. Kaupan pitämistä koskevat säännöt

- a) sadonkorjuulle määrättyjen alkamispäivämäärien noudattaminen ja kaupan pitämisen porrastamisen noudattaminen
- b) laatua ja kokoa koskevien vähimmäisvaatimusten noudattaminen
- c) kauppakunnostusta, tarjontamuotoa, pakkaamista ja merkintää markkinoille saattamisen ensimmäisessä vaiheessa koskevien sääntöjen noudattaminen
- d) tuotteen alkuperää koskevat merkinnät

4. Ympäristönsuojelua koskevat säännöt

- a) lannoitteiden ja lannan käyttöön liittyvät säännöt
- b) kasvinsuojeluaineiden ja muiden viljelysten suojelua koskevien menetelmien käyttöön liittyvät säännöt
- c) hedelmien ja vihannesten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden jäämien enimmäispitoisuuksiin liittyvät säännöt
- d) sivutuotteiden ja käytettyjen tarvikkeiden hävittämiseen liittyvät säännöt
- e) markkinoilta poistettujen tuotteiden hävittämiseen liittyvät säännöt

5. Tuotteiden markkinoilta poistamista koskevat säännöt

edellä 23 artiklan mukaisesti annetut säännöt 25 artiklassa tarkoitetuin edellytyksin

*LIITE IV***Epätäydellinen luettelo kansallisten tarkastusten ja yhteisön tarkastusten aloista**

Tuotteiden vaatimustenmukaisuus (7 ja 8 artikla)

Tuottajaorganisaatioiden hyväksymisedellytysten noudattaminen (12 artikla)

Toimintasuunnitelman täytäntöönpano (13 artikla)

Hyväksymissuunnitelman täytäntöönpano ja tukien käyttö (14 artikla)

Toimintarahaston ja -ohjelman täytäntöönpano ja erityisesti varojen käytön järjestelmällinen tarkastus (15 artikla)

Niiden edellytysten noudattaminen, joilla sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan (18 artikla)

Niiden edellytysten noudattaminen, joilla organisaatiot ja toimialakohtaiset sopimukset sekä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen on pantu täytäntöön (19, 20 ja 21 artikla)

Markkinoilta poistamistoimet (23 artikla ja sitä seuraavat artiklat)

Yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen maksamisen täsmällisyys (29 artikla)

Markkinoilta poistettujen tuotteiden myynti (30 artikla)

Kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmään liittyvien sääntöjen soveltaminen (31 artikla ja sitä seuraavat artiklat)

LIITE V

Yhteisön markkinoilta poistamiskorvaus

(ecua/100 kg)

Markkinointivuodet	1997/1998	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	vuodesta 2002 alkaen
Kukkakaalit	9,34	8,88	8,41	7,94	7,48	7,01
Tomaatit	6,44	6,12	5,80	5,47	5,15	4,83
Omenat	10,69	10,32	9,94	9,56	9,18	8,81
Viinirypäleet	10,69	10,15	9,62	9,08	8,55	8,02
Aprikoosit	18,90	17,95	17,01	16,06	15,12	14,17
Nektariinit	17,39	16,52	15,65	14,78	13,91	13,04
Persikat	14,65	13,92	13,18	12,45	11,72	10,99
Päärynät	10,18	9,82	9,46	9,10	8,75	8,39
Munakoisot	5,29	5,02	4,76	4,49	4,23	3,97
Melonit	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Vesimelonit	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Appelsiinit	14,33	14,26	14,20	14,13	14,07	14,00
Mandariinit	16,15	15,52	14,89	14,26	13,63	13,00
Klementiinit	12,74	12,79	12,84	12,90	12,95	13,00
Satsumat	10,49	10,99	11,49	12,00	12,50	13,00
Sitruunat	13,37	13,30	13,22	13,15	13,07	13,00

LIITE VI

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 1035/72	Tämä asetus	Asetus (ETY) N:o 1035/72	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla	17 artikla	28 artikla
2 artikla	2 artikla	18 artikla	29 artikla
3 artikla	3 artikla	18 a artikla	24 artikla
4 artikla	—	19 artikla	—
5 artikla	4 artikla	19 a artikla	—
6 artikla	5 artikla	19 b artikla	—
7 artikla	6 artikla	19 c artikla	—
8 artikla	7 artikla	20 artikla	—
9 ja 11 artikla	8 artikla	21 artikla	30 artikla
10 artikla	10 artikla	22 artikla	31 artikla
12 artikla	9 artikla	23 artikla	32 artikla
13 artikla	11 artikla	24 artikla	33 artikla
13 a artikla	—	25 artikla	34 artikla
13 b artikla	—	26 artikla	35 artikla
14 artikla	14 artikla	27 artikla	36 artikla
14 a artikla	—	31 artikla	43 artikla
14 b artikla	—	32 artikla	45 artikla
14 c artikla	—	33 artikla	46 artikla
14 d artikla	—	34 artikla	47 artikla
14 e artikla	54 artikla	35 artikla	—
14 f artikla	—	36 artikla	52 artikla
14 g artikla	—	36 a artikla	52 artikla
15 artikla	23 artikla	37 artikla	49 artikla
15 a artikla	—	38 artikla	44 artikla
15 b artikla	18 artikla	40 artikla	—
16 artikla	—	41 artikla	58 artikla
16 a artikla	—	42 artikla	58 artikla
16 b artikla	27 artikla		

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2201/96,

annettu 28 päivänä lokakuuta 1996,

hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) hedelmä- ja vihannesalaan yleensä vaikuttavat useat erilaiset muutostekijät, jotka yhteisön on otettava huomioon muuttamalla markkinajärjestelyjään koskevia perussääntöjä; tiettyjen jalosteiden osalta olisi lisäksi otettava huomioon tilanne kansainvälisillä markkinoilla; hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteiseen markkinajärjestelyyn sen käyttöönoton jälkeen tehtyjen lukuisten muutosten johdosta olisi selkeyden vuoksi annettava uusi asetus,
- 2) tietyt jalosteet ovat erityisen tärkeitä yhteisön Välimeren alueilla, joilla tuotantohinnat ovat merkittävästi korkeammat kuin kolmansissa maissa; sellaisen sopimusten tekemiseen, joilla taataan jalostusteollisuuden säännöllinen tuotteiden saanti tuottajille maksettavan vähimmäishinnan maksamista vastaan, perustuva tuotantotukijärjestelmä, sellaisena kuin sitä on aiemmin sovellettu, on vakiintunut ja on suotavaa jatkaa sen soveltamista; samoin kuin tuoretuotteiden osalta myös jalostusalaalla tuottajaorganisaatioiden asemaa olisi kuitenkin lujitettava, jotta voitaisiin taata tarjonnan keskittyminen entisestään, hallita tarjontaa järkevämällä tavalla ja helpottaa tuottajille maksettavan vähimmäishinnan noudattamisen valvontaa,
- 3) tuoreina kulutettaviksi tarkoitettujen ja jalostettaviksi tarkoitettujen tuotteiden hintojen välisen yhteyden vuoksi olisi säädettävä, että tuottajalle maksettava vähimmäishinta määritetään ottaen huomioon

hedelmä- ja vihannesalan markkinahintojen kehitys sekä tarve säilyttää tuoretuotteen eri käyttötapojen välinen riittävä tasapaino,

- 4) tuen on korvattava yhteisössä tuottajille maksettavien hintojen ja kolmansien maiden hintojen välinen erotus; tästä syystä olisi säädettävä laskentatavasta, jossa otetaan erityisesti huomioon kyseinen erotus sekä vähimmäishinnan muuttumisen vaikutus, sanotun kuitenkin rajoittamatta tiettyjen teknisten osatekijöiden soveltamista,
- 5) käytettävissä olevien raaka-aineiden suurien määrien ja jalostusmahdollisuuksien joustavuuden vuoksi tuotantotuen myöntäminen voi tietyissä tapauksissa aiheuttaa tuotannon huomattavaa kasvamista; tästä mahdollisesti seuraavien menekkivaikeuksien välttämiseksi olisi säädettävä tuen myöntämisen rajoista tuotekohtaisesti joko takuukynnysjärjestelmän tai kiintiöjärjestelmän muodossa,
- 6) tomaattijalosteiden osalta saadun kokemuksen perusteella päädyttiin ottamaan käyttöön joustavampi järjestelmä, jonka tarkoituksena on lisätä yritysten elinvoimaisuutta ja yhteisön teollisuuden kilpailukykyä; tuoteryhmäkohtaiset ja jäsenvaltiokohtaiset kiintiöt olisi vahvistettava kiinteästi uuden järjestelmän kahdelle ensimmäiselle soveltamisvuodelle; tiivistettä ja niistä valmistettuja tuotteita koskevaa tukea olisi vähennettävä sen kustannuskasvun vastapainoksi, joka aiheutuu tomaattitiivistettä ja muita tuotteita koskevan kiintiön nostamisesta aikaisempaan järjestelmään verrattuna,
- 7) kuivattujen viinirypäleiden alan erityisluonteen vuoksi päädyttiin soveltamaan erikoisviljelyalaan perustuvaa tukijärjestelmää; tämä järjestelmä sekä yhteisön takaamaan enimmäisviljelyalaan perustuva järjestelmä, jolla pyritään välttämään kuivattaviksi tarkoitettujen viinirypäleiden viljelyn kohtuuton lisääntyminen, on säilytettävä samassa asetuksessa kuten aiemminkin,
- 8) uudelleenistutustoimet viinikirvan torjumiseksi jatkuvat; tämän toiminnan jatkumisen turvaamiseksi, koska suuria aloja on vielä istutettava uudelleen, olisi säilytettävä tukijärjestelmä, jolla tuetaan niitä tuottajia, jotka istuttavat viiniviljelyksensä uudelleen viinikirvan torjumiseksi,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 52, 21.2.1996, s. 23

⁽²⁾ EYVL N:o C 96, 1.4.1996, s. 276

⁽³⁾ EYVL N:o C 82, 19.3.1996, s. 30

- 9) jalosteiden menekin edistämiseksi ja niiden laadun mukauttamiseksi paremmin markkinoiden tarpeisiin olisi säädettävä mahdollisuudesta vahvistaa asiaa koskevat vaatimukset,
- 10) kuivattujen viinirypäleiden ja kuivattujen viikunoiden aloilla markkinointivuoden lopulla tapahtuva, tiettyyn määrään kuivattuja viinirypäleitä rajoitettava varastoimisjärjestely olisi säilytettävä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tiettyjen mukautusten tekemistä; näille molemmille tuotteille olisi vahvistettava ostohintataso ottaen huomioon kummankin erityispiirteet,
- 11) olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa erityistoimenpiteitä tietyillä kansainväliseen kilpailuun joutuvilla aloilla, joiden tuotannolla on hyvin suuri paikallinen tai alueellinen merkitys; näihin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä rakenteellisia parannuksia, joilla pyritään lisäämään kyseisten tuotteiden kilpailukykyä ja edistämään niiden käyttöä; olisi säädettävä väliaikaisesti kiinteästä tuesta jalostettavaksi tarkoitettujen parsan nykyisille viljelypinta-aloille alalla vallitsevan tilanteen vuoksi,
- 12) asetuksessa (EY) N:o 3290/94⁽¹⁾ vahvistettiin Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi maatalousalalla tarvittavat mukautukset ja siirtymätoimenpiteet sekä erityisesti kolmansien maiden kanssa käytävän hedelmä- ja vihannesjalostealan kaupan uusi järjestely; asetuksen (EY) N:o 3290/94 liitteessä XIV olevat määräykset otetaan tähän asetukseen; yksinkertaisuuden vuoksi komissiolle olisi kuitenkin annettava toimivalta tiettyjen teknisten, sokerin mahdollista hyvin vähäistä tarjontaa koskevien säännösten täytäntöönpanon osalta,
- 13) tiettyjen tukien myöntäminen saattaa vaarantaa yhteismarkkinoiden toiminnan; tämän vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettulla alalla olisi sovellettava niitä perustamissopimuksen määräyksiä, joiden perusteella voidaan arvioida jäsenvaltioiden myöntämää tukea ja kieltää tuki, joka ei sovellu yhteismarkkinoille,
- 14) hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾ säännöksiä olisi sovellettava hedelmä- ja vihannesjalostealalla asiaa koskevien vaatimusten ja tarkastusjärjestelmien päällekkäisyyksien välttämiseksi; on tarpeen säätää myös seuraamuksista, jotta voidaan varmistaa uuden järjestelmän yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla yhteisössä,
- 15) hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava samanaikaisesti ja tarkoituksenmukaisella tavalla huomioon perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja
- 16) tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

- Tällä asetuksella perustetaan hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteinen markkinajärjestely.
- Yhteinen järjestely koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 0710 40 00 kuuluva sokerimaissi, alanimikkeeseen 0710 80 10 kuuluvat oliivit eivätkä alanimikkeeseen 0710 80 59 kuuluvat <i>Capsicum</i> - ja <i>Pimenta</i> -sukuiset paprikat
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 0711 20 kuuluvat oliivit, alanimikkeeseen 0711 90 10 kuuluvat <i>Capsicum</i> - ja <i>Pimenta</i> -sukuiset paprikat eikä alanimikkeeseen 0711 90 30 kuuluva sokerimaissi

⁽¹⁾ EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1193/96 (EYVL N:o L 161, 29.6.1996, s. 1).

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0712	Kuivatut kasvikset, myös paloittelut, viipaloituneet, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 0712 90 05 kuuluvat, syötäväksi kelpaamattomat keinotekoisesti kuivaamalla ja lämmössä dehydratoidut perunat, alanimikkeisiin 0712 90 11 ja 0712 90 19 kuuluva sokerimaissi eikä alanimikkeeseen ex 0712 90 90 kuuluvat oliivit
0804 20 90	Kuivatut viikunat
0806 20	Kuivatut viinirypäleet
ex 0811	Jäädetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämättömät, ei kuitenkaan alanimikkeeseen ex 0811 90 90 kuuluvat jäädetyt banaanit
ex 0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilötyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeeseen ex 0812 90 95 kuuluvat väliaikaisesti säilötyt banaanit
ex 0813	Kuivatut hedelmät, nimikkeisiin 0801-0806 kuulumattomat; tämän ryhmän pähkinöiden ja/tai kuivattujen hedelmien sekoitukset, ei kuitenkaan sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan alanimikkeisiin 0813 50 31 ja 0813 50 39 kuuluvia nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
0814 00 00	Sitrushedelmien ja melonin (myös vesimelonin) kuoret, tuoreet, jäädetyt, kuivatut tai väliaikaisesti suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa säilötyinä
0904 20 10	Makeat ja miedot paprikat, kuivatut, ei kuitenkaan murskatut eikä jauhetut
b) ex 0811	Jäädetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
1302 20	Pektiiniaineet ja pektiinaatit
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, ei kuitenkaan: — Alanimikkeeseen 2001 90 20 kuuluvat <i>Capsicum</i>-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat — Alanimikkeeseen 2001 90 30 kuuluva sokerimaissi (<i>Zea mays var. saccharata</i>) — Alanimikkeeseen 2001 90 40 kuuluvat jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tarkkelystä — Alanimikkeeseen 2001 90 60 kuuluvat palmunsydämet — Alanimikkeeseen 2001 90 65 kuuluvat oliivit — Alanimikkeeseen ex 2001 90 96 kuuluvat viininlehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat
2002	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt tomaatit
2003	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt sienet ja multasienet (tryffelit)
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädetyt, muut kuin nimikkeeseen 2006 kuuluvat tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeeseen ex 2004 90 10 kuuluva sokerimaissi (<i>Zea mays var. saccharata</i>), alanimikkeeseen ex 2004 90 30 kuuluvat oliivit eikä alanimikkeeseen 2004 10 91 kuuluvat valmistetut tai säilötyt perunat hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, jäädetyt, muut kuin nimikkeeseen 2006 kuuluvat tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 2005 70 kuuluvat oliivit, alanimikkeeseen 2005 80 00 kuuluva sokerimaissi (<i>Zea mays var. saccharata</i>), alanimikkeeseen 2005 90 10 kuuluvat <i>Capsicum</i> -sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat eikä alanimikkeeseen 2005 20 10 kuuluvat valmistetut tai säilötyt perunat hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2006 00	Sokerilla säilötyt (valellut, lasitetut tai kandeeratut) hedelmät, pähkinät, hedelmän kuoret ja muut kasvinosat, ei kuitenkaan alanimikkeisiin ex 2006 00 38 ja ex 2006 00 99 kuuluvat sokerilla säilötyt banaanit
ex 2007	Keittämällä valmistetut hillot, hedelmähyttelöt, marmelaatit, hedelmä- ja pähkinäsoseet sekä hedelmä- ja pähkinäpastat, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan: — Alanimikkeeseen ex 2007 10 kuuluvat homogenoidut banaanivalmisteet — Alanimikkeeseen ex 2007 99 39, ex 2007 99 90 ja ex 2007 99 98 kuuluvat banaanihillot, -hyttelöt, -marmelaatit, -soseet ja -pastat
ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat, ei kuitenkaan: — Alanimikkeeseen 2008 11 10 kuuluva maapähkinävoi — Alanimikkeeseen 2008 91 00 kuuluvat palmunsydämet — Alanimikkeeseen 2008 99 85 kuuluva maissi — Alanimikkeeseen 2008 99 91 kuuluvat jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on tärkkelystä vähintään 5 painoprosenttia — Alanimikkeisiin ex 2008 99 99 kuuluvat viininlehdet, humalanversot ja muut niiden kaltaiset syötävät kasvinosat ja — Alanimikkeeseen ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 ja ex 2008 92 98 kuuluvat muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanisekoitukset — Alanimikkeisiin ex 2008 99 49, ex 2008 99 68 ja ex 2008 99 99 kuuluvat muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanit
ex 2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmä- ja kasvismehut (ei kuitenkaan alanimikkeeseen 2009 60 kuuluva viinirypäle- ja rypälemehu sekä alanimikkeeseen 2009 80 kuuluva banaanimehu), myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuodet vahvistetaan tarvittaessa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

tehtyjen sopimusten mukaista vähimmäishintaa vastaavan hinnan.

I OSASTO

Tukijärjestelmä

2 artikla

1. Tuotantotukijärjestelmää sovelletaan liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin, jotka on valmistettu yhteisössä korjatuista hedelmistä ja vihanneksista.

2. Tuotantotukea myönnetään jalostajalle, joka on maksanut tuottajalle raaka-aineesta vähintään asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla hyväksyttyjen tai esihyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden ja jalostajien välillä

Tämän asetuksen täytäntöönpanosta seuraavien viiden markkinointivuoden aikana sopimukset voidaan kuitenkin tehdä myös jalostajien ja yksittäisten tuottajien väliseksi sellaisen määrän osalta, joka eri markkinointivuosien aikana on enintään 75, 65, 55, 40 tai 25 prosenttia tuotantotukeen oikeuttavasta määrästä.

Edellä tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden saattavat tämän artiklan säännösten tarjoamat edut koskemaan niitä viljelijöitä, jotka eivät kuulu mihinkään asetuksessa (EY) N:o 2200/96 säädettyyn kollektiiviseen rakenteeseen, mutta jotka sitoutuvat pitämään liitteessä I esitettyjen tuotteiden valmistamiseen tarkoitettua koko tuotantonsa kaupan tuottajaorganisaation välityksellä ja osallistuvat tämän järjestelmän hallinnosta organisaatiolle aiheutuviin kokonaiskustannuksiin.

Sopimukset on allekirjoitettava ennen kunkin markkinointivuoden alkua.

3 artikla

1. Tuottajalle maksettava vähimmäishinta määritetään seuraavien tekijäiden perusteella:

- a) edeltävän markkinointivuoden vähimmäishinta,
- b) hedelmä- ja vihannesalan markkinahintojen kehitys,
- c) tarve turvata eri käyttötarkoituksiin tarkoitettujen perustuotetuotteiden tavanomainen menekki, mukaan lukien tuotteiden toimittaminen jalostusteollisuudelle.

2. Vähimmäishinta vahvistetaan ennen kunkin markkinointivuoden alkua.

3. Vähimmäishinta ja tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

1. Tuotantotuki ei saa olla suurempi kuin tuottajalle yhteisössä maksettavan vähimmäishinnan ja tärkeimmissä yhteisön ulkopuolisissa tuottaja- ja viejämaissa maksetun raaka-aineen hinnan välinen erotus.

2. Tuotantotuki vahvistetaan siten, että yhteisössä valmistettu tuote saadaan myydyksi 1 kohdassa säädetty rajoitukset huomioon ottaen. Tuen vahvistamisessa otetaan 5 artiklan mukaisesti huomioon erityisesti:

- a) yhteisössä maksettujen raaka-ainekustannusten ja tärkeimpien kilpailevien kolmansien maiden raaka-ainekustannusten välinen erotus,
- b) edeltävälle markkinavuodelle vahvistettu tai ennen 10 kohdassa säädettyä mahdollista vähennystä laskettu tuki,
- c) niiden tuotteiden osalta, joiden markkinoista on yhteisössä tuotetuilla tuotteilla huomattava markkinaosuus, ulkomaan kaupan määrän ja tuotteiden hinnan kehitys, jos jälkimmäisen arviointiperusteen vuoksi tukea vähennetään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

3. Tuotantotuki vahvistetaan jalostetun tuotteen nettopainon perusteella. Käytetyn raaka-aineen ja jalostetun tuotteen nettopainon välisen suhteen ilmaisevat kertoimet määritetään kiinteiksi. Ne päivitetään säännöllisesti saatujen tietojen perusteella.

4. Jalostajille myönnetään tuotantotukea ainoastaan jalostetuista tuotteista, jotka:

- a) on valmistettu yhteisössä korjatuista raaka-aineesta, josta asianomainen jalostaja on maksanut vähintään 3 artiklassa tarkoitettua vähimmäishinnan;

b) ovat vähimmäislaatuvaatimusten mukaisia.

5. Tärkeimpien kilpailevien kolmansien maiden raaka-aineen hinta määritetään sellaisten tuotetuotteiden kohdalla, joiden laatu on verrattavissa jalostukseen käytettyjen tuotteiden laatuun, lähinnä tosiasiallisesti käytettyjen tilahintojen perusteella, jotka painotetaan näiden kolmansien maiden maailmanmarkkinoille viemän lopputuotteiden määrän mukaan.

6. Niiden tuotteiden osalta, joiden yhteisössä tapahtuvasta kulutuksesta yhteisön oma tuotanto on vähintään 50 prosenttia, tuonti- ja vientihintojen ja -määrien kehitystä arvioidaan vertaamalla markkinointivuoden alkua edeltäneen kalenterivuoden tietoja sitä edeltävän kalenterivuoden tietoihin.

7. Tomaattijalosteiden osalta tuotantotuki lasketaan:

- a) CN-koodiin 2002 90 kuuluville tomaattitiivisteille,
- b) CN-koodiin 2002 10 kuuluville San Marzano-lajikkeesta tai vastaavista lajikkeista saaduille kokonaisille kuorituille tomaateille,
- c) CN-koodiin 2002 10 kuuluville Roma-lajikkeesta tai vastaavista lajikkeista saaduille kokonaisille kuorituille tomaateille,
- d) CN-koodiin 2009 50 kuuluville tomaattimehuille.

8. Muiden tomaattijalosteiden tuotantotuki saadaan tapauskohtaisesti joko tomaattitiivisteille vahvistetusta määrästä ottaen huomioon erityisesti tuotteiden kuiva-ainepitoisuus tai Roma-lajikkeesta tai vastaavista lajikkeista saaduille kokonaisille kuorituille tomaateille vahvistetusta määrästä ottaen huomioon erityisesti tuotteiden kaupalliset ominaisuudet.

9. Komissio vahvistaa tuotantotuen 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ennen kunkin markkinointivuoden alkua.

Komissio vahvistaa 3 kohdassa tarkoitettua kertoimet, vähimmäislaatuvaatimukset ja muut tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt saman menettelyn mukaisesti.

10. Tomaattijalosteiden kohdalla kokonaiskustannukset eivät saa ylittää minkään markkinointivuoden aikana sitä määrää, joka olisi saavutettu, jos Ranskan ja Portugalin markkinointivuotta 1997/1998 koskevat tiivisteiden kiintiöt olisi vahvistettu seuraavasti:

Ranska: 224 323 tonnia

Portugali: 670 451 tonnia.

Tämän vuoksi 9 kohdan mukaisesti tomaattitiivisteille ja niistä valmistetuille tuotteille vahvistettua tukea alennetaan 5,37 prosentilla. Markkinointivuoden jälkeen voidaan mahdollisesti maksaa täydennystä, jos Ranskan ja Portugalin lisättyä kiintiötä ei ole täysin käytetty.

5 artikla

1. Otetaan jokaiseksi markkinointivuodeksi ja jäljempänä lueteltujen tuotteiden osalta käyttöön yhteisössä takuukynnys, jonka ylittäminen johtaa tuotantotuen vähenemiseen. Takuukynnys vahvistetaan:

- a) sokeriliemeen ja/tai omaan mehuunsa säilötyille persikoille 582 000 tonnin määrälle nettopainona ilmoitettuna,
- b) sokeriliemeen ja/tai omaan mehuunsa säilötyille Williams- ja Rocha-päärynöille 102 805 tonnin määrälle nettopainona ilmoitettuna.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen takuukynnysten ylitys lasketaan sitä markkinointivuotta, jolle tuki on vahvistettava, edeltävien kolmen markkinointivuoden aikana keskimäärin tuotettujen määrien perusteella. Jos takuukynnys ylitetään, seuraavan markkinointivuoden tukea vähennetään kyseisen tuotteen osalta todetun ylityksen mukaisesti.

6 artikla

1. Otetaan käyttöön kiintiöjärjestelmä tomaattijalosteiden tuotantotuen myöntämiseksi. Tuotantotuki rajoitetaan sellaiseen jalosteiden määrään, joka vastaa 6 836 262 tonnia tuoreita tomaatteja.

2. Edellä 1 kohdassa esitetty määrä jaetaan joka viides vuosi kolmen tuoteryhmän eli tomaattitiivisteiden, säilötyjen kuorittujen kokonaisten tomaattien ja muiden tomaatista peräisin olevien tuotteiden kesken sitä markkinointivuotta, jolle jako tehdään, edeltävien viiden markkinointivuoden aikana vähimmäishinnoilla tuotettujen keskimääräisten määrien perusteella.

Ensimmäinen, markkinointivuotta 1997/1998 koskeva jako, ja neljän sitä seuraavan markkinointivuoden jako tehdään kuitenkin seuraavasti:

- tomaattitiivisteit:
4 585 253 tonnia,
- säilötty kuorittu kokonaiset tomaatit:
1 336 119 tonnia,
- muut tuotteet:
914 890 tonnia.

3. Jäsenvaltiot jakavat vuosittain 2 kohdan mukaisesti kullekin tuoteryhmälle vahvistettavan tuoreiden tomaattien määrän keskenään sitä markkinointivuotta, jolle jako tehdään, edeltävien kolmen markkinointivuoden aikana vähimmäishinnoilla tuotettujen keskimääräisten määrien perusteella.

Markkinointivuosiksi 1997/1998 ja 1998/1999 tehtävä jako on kuitenkin esitetty tämän asetuksen liitteessä III.

Markkinointivuodelle 1999/2000 jako tehdään niiden keskimääräisten tuotantomäärien perusteella, joiden

osalta on noudatettu vähimmäishintaa markkinointivuosina 1997/1998 ja 1998/1999.

Markkinointivuodesta 1999/2000 alkaen yhdessäkään tämän kohdan mukaisesti tehtävässä jaossa muutos ei saa olla jäsenvaltion ja tuoteryhmän osalta enempää kuin 10 prosenttia edelliselle markkinointivuodelle myönnettyihin määriin verrattuna. Jos 2 kohdan mukaisesti tehdään jako, tämä prosenttiluku lasketaan suhteessa edellisen markkinointivuoden määriin, joihin sovelletaan edellä mainitun kunkin tuoteryhmän jaon perusteella saatavia muutuskertoimia.

4. Jäsenvaltiot jakavat niille myönnetty määrät alueelleen sijoittautuneiden jalostusyritysten kesken sitä markkinointivuotta, jolle jako tehdään, edeltävien kolmen markkinointivuoden aikana vähimmäishinnoilla tuotettujen keskimääräisten määrien perusteella, lukuun ottamatta markkinointivuotta 1996/1997, jota ei oteta huomioon.

Kolmessa ensimmäisessä jaossa, markkinointivuosina 1997/1998, 1998/1999 ja 1999/2000, on kuitenkin otettava huomioon markkinointivuosina 1993/1994, 1994/1995 ja 1995/1996 tosiasiallisesti tuotetut määrät.

5. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut jaot tehdään markkinointivuodesta 1999/2000 alkaen 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan samaa menettelyä noudattaen. Näihin sääntöihin sisältyy erityisesti niihin yrityksiin, jotka ovat aloittaneet toimintansa enintään kolme vuotta aiemmin, uusiin yrityksiin sekä yritysten fuusioiden tai omistajanvaihdojen yhteydessä sovellettavia sääntöjä.

7 artikla

1. Kuivattaviksi tarkoitettujen, sultana- ja Moscatel-lajikkeisiin kuuluvien viinirypäleiden ja kuivattujen korinttien viljelylle myönnetään tukea.

Tuki vahvistetaan korjattua erikoisviljelyalan hehtaaria kohti näiden alojen keskimääräisen hehtaarisadon perusteella. Tuki vahvistetaan ottaen huomioon lisäksi:

- a) tarve varmistaa mainittuihin viljelyksiin entuudestaan käytettyjen alojen säilyminen,
- b) kuivattujen viinirypäleiden menekkimahdollisuudet.

Tuki voi vaihdella viinirypälelajikkeiden sekä satoon vaikuttavien muiden tekijöiden mukaan.

2. Otetaan käyttöön jokaiseksi markkinointivuodeksi 1 kohdassa tarkoitettussa viljelyssä markkinointivuosina 1987/1988, 1988/1989 ja 1989/1990 ollutta keskimääräistä alaa vastaava yhteisön takaama enimmäisviljelyala. Jos kuivattavaksi tarkoitettujen viinirypäleiden tuotantoon tarkoitettu erikoisviljelyala on suurempi kuin yhtei-

sön takaama enimmäisviljelyala, seuraavan markkinointivuoden tukea vähennetään todetun ylityksen mukaisesti.

3. Tukea maksetaan, kun alalta on korjattu sato ja kun tuotteet on kuivattu jalostettaviksi.

4. Tuottajat, jotka istuttavat viiniviljelyksensä uudelleen viinikirvan torjumiseksi ja jotka eivät saa EMOTR:n ohjausosastosta rahoitettavissa, viinikirvan torjumiseen tarkoitetuissa rakenteellisissa tukitoimenpiteissä määrättyjä tukia, saavat kolmen markkinointivuoden ajan tukea, joka vahvistetaan ottaen huomioon 1 kohdassa tarkoitettun tuen määrä sekä mainittujen rakenteellisten tukitoimenpiteiden mukaisesti myönnetyn tuen määrä. Tässä tapauksessa 3 kohdan säännöstä ei sovelleta.

5. Komissio vahvistaa tuen 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ennen kunkin markkinointivuoden alkua. Komissio antaa samaa menettelyä noudattaen myös yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja toteaa tarvittaessa yhteisön takaaman enimmäisviljelyalan ylityksen ja määrittää siitä seuraavan tuen alenemisen.

8 artikla

Edellä 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille ja liitteessä I luetelluille, yhteisössä kulutettaviksi tai kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitetuille tuotteille voidaan vahvistaa yhteiset vaatimukset 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden hyväksymät elimet, jäljempänä 'varastointielimet', ostavat markkinointivuoden kahden viimeisen kuukauden aikana yhteisössä kuluvan markkinointivuoden aikana tuotetut sultanarusinat, kuivatut korintit ja kuivatut viikunat siinä määrin kuin tuotteet vastaavat määritettäviä laatuvaatimuksia.

Sultanarusinoiden ja korinttien kohdalla 2 kohdan mukaiset ostot eivät saa ylittää 27 370 tonnia.

2. Ostohinta, jolla varastointielimet ostavat 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, on yhtä suuri kuin:

- a) kuivattujen viikunoiden osalta alimpaan laatuluokkaan kuuluvien viikunoiden vähimmäishinta, josta on vähennetty 5 prosenttia,
- b) sultanarusinoiden ja kuivattujen korinttien osalta markkinointivuoden 1994/1995 aikana voimassa ollut sultanarusinoiden ja kuivattujen korinttien ostohinta, jota mukautetaan vuosittain 13 artiklassa tarkoitettun vähimmäistuontihinnan kehityksen mukaisesti tai vuodesta 2000 alkaen maailmanmarkkinahintojen perusteella.

3. Varastointielinten ostamien tuotteiden myynti tapahtui sellaisin edellytyksin, että markkinoiden tasapaino ei vaarannu ja että myytävien tuotteiden tasapuolinen saanti ja ostajien tasapuolinen kohtelu taataan.

Niiden tuotteiden osalta, joita ei voida myydä tavanomaisiin edellytyksin, voidaan toteuttaa erityistoimenpiteitä. Tässä tapauksessa voidaan vaatia erityistä vakuutta tehtyjen, erityisesti tuotteen käyttötarkoitusta koskevien sitoumusten noudattamiseksi. Vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos sitoumuksia ei noudateta tai niitä noudatetaan vain osittain.

4. Varastointielimille myönnetään varastointitukea niiden ostamille tuotteille tuotteiden varastoinnin tosiasiallisen keston ajan. Tukea ei kuitenkaan makseta enää niiden 18 kuukauden jälkeen, jotka seuraavat sen markkinointivuoden päättymistä, jona tuote ostettiin.

5. Varastointielimelle myönnetään varastointielinten maksaman ostohinnan ja myyntihinnan välisen erotuksen suuruinen rahallinen korvaus. Korvauksesta vähennetään osto- ja myyntihinnan välisestä erotuksesta mahdollisesti saatava etu.

6. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot hyväksyvät varastointielimet, jotka antavat aiheelliset takuut varastoinnin moitteettomien teknisten edellytysten varmistamisesta ja varastoon ostettujen tuotteiden tyydyttävän hallinnoimisen toteuttamisesta.

Näillä elimillä on erityisesti velvollisuus varastoida ostetut tuotteet erillisiin tiloihin ja pitää erillistä kirjanpitoa näistä tuotteista.

7. Edellä 1 kohdan mukaisesti ostetut tuotteet on saatettava myyntiin joko tarjouuskilpailulla tai ennalta vahvistetuilla myyntihinnoilla.

Tarjoukset otetaan huomioon ainoastaan vakuuden antamista vastaan.

8. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu ostohinta sekä yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta erityisesti varastointituen, rahallisen korvauksen ja varastointielimien suorittamien tuotteiden ostamisen ja myymisen osalta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, joilla on suuri taloudellinen tai ekologinen merkitys tietylle alueelle tai paikkakunnalle ja joihin erityisesti kohdistuu voimakasta kansainvälistä kilpailua, voidaan vahvistaa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen erityiset toimenpiteet niiden kilpailukyvyyn parantamiseksi ja niiden menekin edistämiseksi.

Näitä toimenpiteitä ovat erityisesti:

- a) toimet, joilla pyritään parantamaan korjattujen tuotteiden soveltuvuutta jalostukseen sekä kehittämään niiden ominaisuuksia jalostusteollisuuden tarpeisiin,

- b) toimet, joilla pyritään tieteellisesti tai teknisesti kehittämään uusia toimintatapoja tai menetelmiä laadun parantamiseksi ja/tai jalosteiden tuotantokustannusten alentamiseksi,
- c) uusien tuotteiden ja/tai jalosteiden uusien käyttötapojen kehittämistä koskevat toimet,
- d) taloudellisten tutkimusten ja markkinatutkimuksien tekeminen,
- e) toimet, joilla pyritään edistämään kyseisten tuotteiden kulutusta ja käyttöä.

2. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla hyväksytyt tuottajaorganisaatiot tai niiden liitot toteuttavat 1 kohdassa säädetty toimenpiteet yhdessä muiden kyseisen alan tuotteen tai tuotteiden jalostamistoimintaa ja/tai kaupan pitämistä harjoittavia toimijoita edustavien organisaatioiden kanssa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen, kilpailukykyä parantavien erityistoimenpiteiden käyttöön ottamisen helpottamiseksi jalostettavaksi tarkoitettulle parsalle myönnetään osalta tämän artiklan mukaisesti 500 ecun suuruinen kiinteä hehtaarituki enintään 9 000 hehtaarille kyseisten toimenpiteiden käyttöön ottamista seuraavien kolmen ensimmäisen vuoden aikana.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti ne säännöt, joilla voidaan taata, että säädetty toimenpiteet ovat täydentäviä ja yhdenmukaisia toisaalta asetuksen (EY) N:o 2200/96 17 artiklan nojalla vahvistetut ja toisaalta asetuksen (ETY) N:o 4256/88⁽¹⁾ 2, 5 ja 8 artiklan nojalla rahoitettuihin toimenpiteisiin nähden, annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

II OSASTO

Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa

11 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden yhteisöön suuntautuvaan tuontiin tai yhteisöstä

tapahtuvaan vientiin vaaditaan tuonti- tai vientitodistuksen esittämistä.

Jäsenvaltiot myöntävät tällaisen todistuksen hakemukselta jokaiselle riippumatta siitä, mihin hakija on sijoittautunut yhteisössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15, 16, 17 ja 18 artiklan soveltamiseksi vahvistettuja säännöksiä.

Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä. Näiden todistusten myöntämisen edellytyksenä voi olla vakuuden antaminen, jolla taataan, että tuonti ja vienti tapahtuvat todistuksen voimassaoloaikana; ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos toimintaa ei toteuteta tässä määräajassa tai se toteutetaan ainoastaan osittain.

2. Tuonti- ja vientitodistusten voimassaoloaika ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tulleja, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Liitteessä II luetelluille tuotteille vahvistetaan vähimmäistuontihinta markkinointivuosiksi 1997/1998, 1998/1999 ja 1999/2000. Vähimmäistuontihinnan määrittämisessä otetaan huomioon erityisesti:

- hinta vapaasti rajalla yhteisöön tuotaessa,
- maailmanmarkkinahinnat,
- tilanne yhteisön sisämarkkinoilla,
- kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan kehitys.

Jos vähimmäistuontihintaa ei noudateta tullin lisäksi, sovelletaan tärkeimpien kolmansien maiden tavarantoimittajien noudattamien hintojen perusteella laskettavaa tasausmaksua.

2. Kuivattujen viinirypäleiden vähimmäistuontihinta vahvistetaan ennen markkinointivuoden alkua.

Kuivatuille korinteille ja muille kuivatuille viinirypäille on vahvistettava vähimmäistuontihinta. Kummankin ryhmän osalta vähimmäistuontihinta voidaan vahvistaa tuotteille, joiden yksittäisen pakkauksen nettopaino määritellään, ja tuotteille, joiden yksittäisen pakkauksen nettopaino on suurempi kuin tämä määriteltävä paino.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 4256/88, annettu 19 päivänä joulukuuta 1988, asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosaston osalta annetun asetuksen (ETY) N:o 4256/88 muuttamisesta (EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 25), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2085/93 (EYVL N:o L 193, 31.7.1993, s. 44).

3. Jalostettujen kirsikoiden vähimmäistuontihinta vahvistetaan ennen markkinointivuoden alkua. Hinta voidaan vahvistaa tuotteille, joiden yksittäisen pakkauksen nettopaino on määritelty.

4. Kuivattujen viinirypäleiden tuonnissa noudatettava vähimmäishinta on tuontipäivänä sovellettava hinta. Tarvittaessa perittävä tasausmaksu on samana päivänä sovellettava tasausmaksu.

5. Jalostettujen kirsikoiden tuonnissa noudatettava vähimmäishinta on vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen hyväksymispäivänä sovellettava hinta.

6. Kuivattujen viinirypäleiden tasausmaksut vahvistetaan tuontihinta-asteikon perusteella. Vähimmäistuontihinnan ja asteikon kunkin tason välinen ero on:

- 1 prosentti vähimmäishinnasta ensimmäisellä tasolla,
- 3 prosenttia toisella, 6 prosenttia kolmannella ja 9 prosenttia neljännellä tasolla.

Viides taso kattaa kaikki tapaukset, joissa tuontihinta on alempi kuin neljanteen tasoon sovellettava hinta.

Kuivatuille viinirypäille vahvistettava korkein tasausmaksu ei saa olla suurempi kuin erotus, joka saadaan aikaan vähentämällä vähimmäishinnasta määrä, joka saadaan maailmanmarkkinoilla edustavimmissa kolmansissa maissa edustavien määrien kohdalla käytettyjen edullisimpien hintojen perusteella.

7. Jos jalostettujen kirsikoiden tuontihinta on alempi kuin kyseisten tuotteiden vähimmäishinta, peritään näiden hintojen erotuksen suuruinen tasausmaksu.

8. Vähimmäistuontihinta, tasausmaksu ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Sellaisten yhteisön markkinoille haitallisten vaikutusten välttämiseksi tai poistamiseksi, jotka voivat johtua tiettyjen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnista, yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonti, josta kannetaan yhteisen tullitariffin mukainen tulli, edellyttää lisätullin maksamista, jos Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana maataloudesta tehdyn sopimuksen⁽¹⁾ 5 artiklasta johtuvat edellytykset täyttyvät, paitsi jos tuonti ei uhkaa aiheuttaa häiriötä yhteisön markkinoille tai jos vaikutukset olisivat suhteettomat verrattuna asetettuun tavoitteeseen.

2. Yhteisö ilmoittaa maailman kauppajärjestölle Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen

osana tehdyn tarjouksensa mukaisesti laukeamishinnat, joiden alapuolella lisätulli voidaan ottaa käyttöön.

Laukeamismäärät, jotka on ylitettävä lisätullin käyttöön ottamiseksi tuonnissa, määritellään erityisesti sitä vuotta, jona 1 kohdassa tarkoitettujen haitalliset vaikutukset ilmenevät tai ovat vaarassa ilmetä, edeltävien kolmen vuoden aikana yhteisöön suuntautuneen tuonnin perusteella.

3. Lisätullia määrättäessä huomioon otettavat tuontihinnat määritellään kyseisen lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan tätä varten kyseisen tuotteen osalta maailmanmarkkinoilla tai yhteisön tuontimarkkinoilla todettujen edustavien hintojen perusteella.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä yksityiskohtaiset säännöt koskevat erityisesti:

- a) tuotteita, joihin sovelletaan lisätulleja maataloudesta tehdyn sopimuksen 5 artiklan mukaisesti,
- b) muita sen varmistamiseksi tarvittavia arviointiperusteita, että 1 kohtaa sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

15 artikla

1. Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehtyihin sopimuksiin perustuvat, edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tariffikiintiöt avataan ja niitä hallinnoidaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Kiintiöitä voidaan hallinnoida soveltamalla yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä:

- a) tehtyjen hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (periaatteen ”ensiksi tullut hakemus käsitellään ensin” mukaisesti),
- b) tehdyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä (niin kutsutun ”haettujen määrien samanaikainen tarkastelu” -menetelmän mukaisesti),
- c) perinteisten suuntausten huomioon ottamiseen perustuva menetelmä (niin kutsutun ”vanhat/uudet tulokkaat” -menetelmän mukaisesti).

Muita asianmukaisia menetelmiä voidaan laatia. Niissä on pyrittävä välttämään kaikkea kyseisten toimijoiden välistä syrjintää.

3. Hallinnoimiseen käytettävässä menetelmässä otetaan tarvittaessa huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve säilyttää näiden markkinoiden tasapaino, mutta samalla voidaan omaksua piirteitä 1 koh-

⁽¹⁾ EYVL N:o L 336, 23.12.1994, s. 22.

dassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin aiemmin sovelletuista menetelmistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehtyihin sopimuksiin perustuvien tullien soveltamista.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä määrätään kiintiöiden avaamisesta vuosittain tarvittaessa tarkoituksenmukaisen asteikon mukaisesti ja määritellään hallinnomisessa käytettävä menetelmä, ja näihin sääntöihin sisältyvät tarvittaessa:

- a) säännökset, joilla varmistetaan tuotteen luonne, lähde ja alkuperä,
- b) asiakirjan hyväksymistä koskevat säännökset, joilla voidaan tarkistaa a alakohdassa tarkoitettut seikat, ja
- c) tuontitodistusten myöntämisedellytykset ja voimassaoloaika.

16 artikla

1. Jotta yhteisöstä voitaisiin viedä:

- a) taloudellisesti merkittäviä määriä edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja lisättyä sokeria sisältämiä tuotteita,
- b) CN-koodiin 1701 kuuluvaa valkoista sokeria ja raakasokeria:
 - CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 ja 1702 40 90 kuuluvaa glukoosia ja glukoosisiirappia,
 - CN-koodeihin 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ja 1702 90 30 kuuluvaa isoglukoosia ja
 - CN-koodiin 1702 90 99 kuuluvia juurikas- ja sokeriruokosiirappeja,

joita käytetään 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetelluissa tuotteissa, näiden tuotteiden kansainvälisessä kaupassa käytettävien hintojen perusteella ja perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien rajoitusten, näiden hintojen ja yhteisössä käytettävien hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.

2. Niiden määrien myöntämisen osalta, jotka voidaan viedä vientituella, vahvistetaan menetelmä:

- a) joka sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla voidaan hyödyntää käytettävissä olevia voimavaroja tehokkaimmalla mahdollisella tavalla ja jossa otetaan huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne ilman, että se aiheuttaa syrjintää pienten ja suurten toimijoiden välillä,

- b) joka on toimijoille hallinnollisesti kevein ottaen huomioon hallinnomisen vaatimukset,

- c) jolla voidaan välttää asianosaisten toimijoiden välistä syrjintää.

3. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä.

Vientituki voi määrätyn tuotteen osalta vaihdella kyseisen tuotteen määräpaikan mukaisesti, jos kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset sitä edellyttävät.

Vientituki vahvistetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Vahvistaminen tapahtuu määräajoin.

Tarvittaessa komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa määräajoin vahvistettua vientitukea muuna ajankohtana.

4. Vientituki myönnetään ainoastaan hakemuksesta ja se edellyttää siihen liittyvän vientitodistuksen esittämistä.

5. Tuen määrä on todistuksen hakemispäivänä voimassa oleva määrä ja eriytetyn tuen osalta määrä, jota samana päivänä sovelletaan:

- a) todistuksessa esitettyyn määräpaikkaan, tai
- b) tosiasialliseen määräpaikkaan, jos se on eri kuin todistuksessa esitetty määräpaikka. Tässä tapauksessa sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin todistuksessa esitettyyn määräpaikkaan sovellettava määrä.

Tässä kohdassa säädetyn jouston väärinkäytön välttämiseksi voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä.

6. Siitä, mitä 4 ja 5 kohdassa säädetään, voidaan poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien tuotteiden osalta 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7. Perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten rajoitusten noudattaminen on taattava kyseisiin tuotteisiin sovellettavilla, näissä sopimuksissa määrättyjen viiteajanjaksojen mukaisesti myönnettävillä vientitodistuksilla.

Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viiteajanjakson päättymisen ei saa vaikuttaa vientitodistusten voimassaoloon.

8. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, mukaan lukien myöntämättömien tai käyttämättömien, vientiin tarkoitettujen määrien uudelleen jakamista koskevat säännökset, annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

17 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun vientitukeen.

2. Vientituen vahvistamisessa on otettava huomioon seuraavat osatekijät:

a) tilanne ja kehitysnäkymät:

- hedelmä- ja vihannesjalosteiden hinnat yhteisön markkinoilla ja niiden saatavuus,
- kansainvälisessä kaupassa käytetyt hinnat,

b) kaupan pitämisen ja kuljetuksen vähimmäiskustannukset yhteisön markkinoilta satamiin tai muihin yhteisön vientipaikkoihin sekä kuljetuskustannukset määrämaihin,

c) suunnitellun viennin taloudelliset näkymät,

d) perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdystä sopimuksista johtuvat rajoitukset.

3. Edellä 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden hinnat yhteisön markkinoilla vahvistetaan ottaen huomioon viennin kannalta edullisimmiksi osoittautuvat hinnat.

Kansainvälisessä kaupassa käytettävät hinnat vahvistetaan ottaen huomioon:

- a) kolmansien maiden markkinoilla todetut hinnat,
- b) kolmansissa määrämaissa käytetyt, kolmansista maista tulevan tuonnin edullisimmat tuontihinnat,
- c) kolmansissa viejämaissa todetut tuottajahinnat,
- d) tarjoushinta yhteisön rajalla.

4. Vientituki maksetaan, kun esitetään todistus siitä, että tuotteet:

- on viety yhteisön ulkopuolelle,
- ovat peräisin yhteisöstä, ja
- eriytetyn vientituen osalta ovat saapuneet todistuksessa esitettyyn määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkin rajoittamatta 16 artiklan 5 kohdan b alakohdan soveltamista. Tästä säännöstä voidaan kuitenkin poiketa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vastaavien takuiden tarjoamiseksi, jollei määritettävistä edellytyksistä muuta johdu.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun vientitukeen.

2. Vientituki on:

— raakasokerille, valkoiselle sokerille ja juurikas- ja sokeriruokosiirapeille samansuuruinen kuin näiden sellaisenaan vientiin tarkoitettujen tuotteiden vientituki, joka vahvistetaan sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾ 17 artiklan ja sen soveltamiseksi annettujen säännösten mukaisesti,

— isoglukoosille samansuuruinen kuin tämän sellaisenaan vientiin tarkoitettujen tuotteiden vientituki, joka vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1785/81 17 artiklan ja sen soveltamiseksi annettujen säännösten mukaisesti,

— glukoosille ja glukoosisiirapille samansuuruinen kuin näiden sellaisenaan vientiin tarkoitettujen tuotteiden vientituki, joka vahvistetaan näille kummallekin tuotteelle vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽²⁾ 13 artiklan ja sen soveltamiseksi annettujen säännösten mukaisesti.

3. Vientituen myöntämiseksi jalosteille niiden mukana on niitä vietäessä oltava hakijan ilmoitus valmistuksessa käytettyjen raakasokerin, valkoisen sokerin ja juurikas- ja sokeriruokosiirappien, isoglukoosin, glukoosin ja glukosisiirapin määristä.

Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ilmoituksen oikeellisuus.

4. Jos vientituki ei riitä mahdollistamaan 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa lueteltujen tuotteiden vientiä, näihin tuotteisiin sovelletaan 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vientitukea koskevia säännöksiä mainitun kohdan b alakohdan säännösten asemesta.

5. Vientitukea myönnetään vietäessä tuotteita:

- a) jotka ovat peräisin yhteisöstä,
- b) jotka on tuotu kolmansista maista ja joista on tuottaessa maksettu 12 artiklassa tarkoitettu tuontitulli, edellyttäen että viejä osoittaa, että:
 - vietävä tuote on sama kuin aiemmin tuotu tuote ja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 177, 1.7.1981, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1599/96 (EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 43).

⁽²⁾ EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 (EYVL N:o L 126, 24.5.1996, s. 37).

— tästä tuotteesta on tuotaessa maksettu tuontitulli.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan tapauksessa vientituki on jokaiselle tuotteelle samansuuruinen kuin tuotaessa peritty tulli, jos tulli on alempi kuin sovellettava vientituki; jos tuotaessa peritty tulli on suurempi kuin vientituki, sovelletaan vientitukea.

6. Vientituki maksetaan, kun esitetään todistus siitä, että tuotteet:

— täyttävät jomman kumman 5 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä,

— on viety yhteisön ulkopuolelle ja

— eriytetyn vientituen osalta ovat saapuneet todistuksessa esitettyyn määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkin rajoittamatta 16 artiklan 5 kohdan b alakohdan soveltamista. Tästä säännöstä voidaan kuitenkin poiketa 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vastaavien takuiden tarjoamiseksi, jollei määritettävistä edellytyksistä muuta johdu.

7. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen vilja-, sokeri-, hedelmä- ja vihannesalojen yhteisten markkinajärjestelyjen moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen erityistapauksissa estää kokonaan tai osittain sisäisen jalostusmenettelyn käytön

— 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja

— tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa lueteltujen tuotteiden valmistukseen tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten osalta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne on poikkeuksellisen kiireinen ja jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai jos ne ovat vaarassa häiriintyä sisäisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi neuvostolle ja jäsenvaltioille, joiden voimassaoloaika ei ylitä kuutta kuukautta ja joita sovelletaan välittömästi. Jos asia on tullut komission käsiteltäväksi jäsenvaltion pyynnöstä, komissio tekee päätöksen siitä yhden viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jäsenvaltiot voivat saattaa neuvoston käsiteltäväksi komission päätöksen viikon kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Neuvosto voi määräenemmistöllä vahvistaa, muut-

taa tai kumota komission päätöksen. Jos neuvosto ei kolmen kuukauden aikana ole päättänyt asiasta, komission päätös katsotaan kumotuksi.

20 artikla

1. Jos asetuksen (ETY) N:o 1785/81 20 artiklan mukaisesti valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohden peritään yli 5 ecun suuruinen vientimaksu, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen, vähintään 35 prosenttia lisättyä sokeria sisältävien tuotteiden vientimaksun perimistä voidaan päättää 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Vientimaksu vahvistetaan ottaen huomioon:

— lisättyä sokeria sisältävän hedelmä- ja vihannesjalosteen luonne,

— kyseisen tuotteen sisältämän lisätyn sokerin määrä,

— yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla käytetty valkoisen sokerin hinta,

— valkoiseen sokeriin sovellettava vientimaksu,

— tämän maksun soveltamisen taloudelliset näkökohdat.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

21 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja erityisiä sääntöjä sen soveltamisesta sovelletaan tämän asetuksen piiriin kuuluvien tuotteiden luokitteluun; tämän asetuksen soveltamisen pohjalta saatu tullinimikkeistö liitetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai jonkin sen säännöksen mukaisesti annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansista maista tulevassa tuonnissa kielletään:

— kaikkien vaikutukseltaan tullia vastaavien maksujen periminen,

— kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

22 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinat yhteisössä ovat häiriintyneet tai ovat vaarassa häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan

toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrätyn äänestysmenettelyn mukaisesti yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suoja-toimenpiteitä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarpeellisista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi kolmen työpäivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

4. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

III OSASTO

Yleiset säännökset

23 artikla

Perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

24 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 kansallisia ja yhteisön tarkastuksia koskevan VI osaston säännöksiä sovelletaan hedelmä- ja vihannesjalostealan markkinoita koskevan yhteisön sääntelyn noudattamisen valvontaan.

25 artikla

Hedelmä- ja vihannesalalla voidaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia, jotka voivat olla luonteeltaan taloudellisia tai muita, alan omien tarpeiden mukaisesti 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla

Jos siirtyminen aiemmasta markkinajärjestelystä tällä asetuksella perustettuun järjestelyyn edellyttää siirtymistä

helpottavia toimenpiteitä, niistä päätetään 29 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

27 artikla

1. Jäsenvaltioiden ja komission on annettava toisilleen tiedoksi tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Toimitettavat tiedot vahvistetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaiset säännöt tällaisten tietojen toimittamisesta ja jakelusta annetaan samaa menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi tämän asetuksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset sekä niihin tehdyt muutokset viimeistään kuukauden kuluttua niiden voimaantulosta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet tämän asetuksen säännöksiä koskevista rikkomuksista rankaisemiseksi sekä petosten torjumiseksi.

28 artikla

Perustetaan hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

29 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

b) Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen teko-päivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

30 artikla

Komitea voi käsitellä muitakin kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

31 artikla

Edellä 2 ja 7 artiklan sekä 9 artiklan 4 ja 5 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan soveltamisesta aiheutuvia menoja pidetään yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamisesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina interventiotöimenpiteinä, joiden tarkoituksena on säädellä maatalousmarkkinoita.

32 artikla

Tätä asetusta on sovellettava siten, että otetaan samanlaisesti ja aiheellisella tavalla huomioon perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet.

33 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä lokakuuta 1996.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1997. Kuitenkin I osastoa sovelletaan kunkin kyseisen tuotteen osalta vasta markkinointivuoden 1997/1998 alusta.

2. Kumotaan seuraavat asetukset tämän asetuksen vastaavien säännösten täytäntöönpanopäivästä:

— Neuvoston asetus (ETY) N:o 426/86, annettu 24 päivänä helmikuuta 1986, hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä⁽²⁾

— Neuvoston asetus (ETY) N:o 2245/88, annettu 19 päivänä heinäkuuta 1988, takuukynnysjärjestelmän käyttöönotosta sokeriliemeen säilötyille persikoille⁽³⁾

— Neuvoston asetus (ETY) N:o 1206/90, annettu 7 päivänä toukokuuta 1990, hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotantotukijärjestelmän yleisistä säännöistä⁽⁴⁾

— Neuvoston asetus (ETY) N:o 668/93, annettu 17 päivänä maaliskuuta 1993, tomaattijalosteiden tuotantotuelle asetettavasta rajasta⁽⁵⁾

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Neuvoston puolesta

I. YATES

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/95 (EYVL N:o L 125, 8.6.1995, s. 1).

⁽²⁾ EYVL N:o L 49, 27.2.1986, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2314/95 (EYVL N:o L 233, 30.9.1995, s. 69).

⁽³⁾ EYVL N:o L 198, 27.7.1988, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1032/95 (EYVL N:o L 105, 9.5.1995, s. 3).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 119, 11.5.1990, s. 74, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2202/90 (EYVL N:o L 201, 31.7.1990, s. 4).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 72, 25.3.1993, s. 1

LIITE I

Asetuksen 2 artiklassa tarkoitetut tuotteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0710 80 70	Jäädytetyt kuoritut tomaatit, kokonaiset tai paloittelut
ex 0712 90 30	Tomaattihiutaleet
0804 20 90	Kuivatut viikunat
ex 0813 20 00	Kuivatuista d'Ente-luumuista saadut kuivatut luumut
2002 10 10	Kuoritut tomaatit, kokonaiset tai paloittelut
2002 10 90	Kuorimattomat tomaatit, kokonaiset tai paloittelut
ex 2002 10 90	Tomaattimurska tai pizzakastike
ex 2002 90	muut (tomaattimurska tai pizzakastike)
ex 2002 90 11	Tomaattimehu (mukaan lukien passata)
ex 2002 90 19	
ex 2002 90 31	Tomaattitiiviste
ex 2002 90 39	
ex 2002 90 91	
ex 2002 90 99	
ex 2008 40 51	Sokeriliemeen ja/tai omaan mehuunsa säilötyt Williams- ja Rocha-päärynät
ex 2008 40 59	
ex 2008 40 71	
ex 2008 40 79	
ex 2008 40 91	
ex 2008 40 99	
ex 2008 70 61	Sokeriliemeen ja/tai omaan mehuunsa säilötyt persikat
ex 2008 70 69	
ex 2008 70 71	
ex 2008 70 79	
ex 2008 70 92	
ex 2008 70 94	
ex 2008 70 99	
2009 50	Tomaattimehu

LIITE II

13 artiklassa tarkoitetut tuotteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0806 20	Kuivatut viinirypäleet
ex 0811	Jäädytetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:
ex 0811 90	— muut:
	— — lisättyä sokeria tai makeutusainetta sisältävät:
	— — — sokeripitoisuus suurempi kuin 13 painoprosenttia:
ex 0811 90 19	— — — — muut:
	— — — — — Hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>):
	— — — — — kivelliset
	— — — — — muut
	— — — — — muut kirsikat:
	— — — — — kivelliset
	— — — — — muut
	— — — muut:
ex 0811 90 39	— — — — muut:
	— — — — — Hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>):
	— — — — — kivelliset
	— — — — — muut
	— — — — — muut kirsikat:
	— — — — — kivelliset
	— — — — — muut
	— — muut:
	— — — Kirsikat:
0811 90 75	— — — — Hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>):
	— — — — — kivelliset
	— — — — — muut
0811 90 80	— — — — muut:
	— — — — — kivelliset
	— — — — — muut
ex 0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0812 10 00	— Kirsikat:
ex 0812 10 00	— — Hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)
ex 0812 10 00	— — muut
2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat:
2008 60	— Kirsikat:
	— — lisättyä alkoholia sisältämättömät:
	— — — lisättyä sokeria sisältävät, pakkauksen nettopaino suurempi kuin 1 kg:
2008 60 51	— — — — Hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)

CN-koodi	Tavaran kuvaus
2008 60 59	— — — — muut — — — lisättyä sokeria sisältävät, pakkauksen nettopaino enintään 1 kg:
2008 60 61	— — — — Hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 69	— — — — muut — — — lisättyä sokeria sisältämättömät, pakkauksen nettopaino: — — — — vähintään 4,5 kg:
2008 60 71	— — — — — Hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 79	— — — — — muut — — — — — pienempi kuin 4,5 kg:
2008 60 91	— — — — — Hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 99	— — — — — muut

LIITE III

Tuoreiden tomaattien kiintiöiden jakaminen jäsenvaltioittain ja tuoteryhmittäin markkinointivuosille
1997/1998 ja 1998/1999

(tonnia)

Jäsenvaltiot	Tomaatti- tiivisteet	Kuoritut tomaatit, kokonaisina säilötyt	Muut tuotteet	Yhteensä
Ranska	278 691	51 113	39 804	369 608
Kreikka	999 415	17 355	32 161	1 048 931
Italia	1 758 499	1 090 462	622 824	3 471 785
Espanja	664 056	166 609	175 799	1 006 464
Portugali	884 592	10 580	44 302	939 474
YHTEENSÄ	4 585 253	1 336 119	914 890	6 836 262

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Aikaisemmat asetukset			Tämä asetetus	
426/86,	artikla 1, artikla 2,	kohta 1 kohta 2	artikla 1, artikla 1,	kohta 2 kohta 3
426/86,	artikla 2, artikla 2, artikla 2,	kohta 1 kohta 2 kohta 3	artikla 2, — —	kohta 1
426/86,	artikla 3, artikla 3, artikla 3, artikla 3, artikla 3,	kohta 1 kohta 1 a kohta 2 kohta 3 kohta 4	artikla 2, — — — artikla 4,	kohta 2 kohta 9
426/86	artikla 4, artikla 4, artikla 4, artikla 4,	kohta 1 kohta 2 kohta 3 kohta 4	artikla 3, — artikla 3, artikla 3,	kohta 1 kohta 2 kohta 3
426/86,	artikla 5, artikla 5, artikla 5, artikla 5, artikla 5,	kohta 1 kohta 2 kohta 3 kohta 4 kohta 5	artikla 4, artikla 4, artikla 4, — artikla 4,	kohta 2 kohta 3 kohta 4 kohta 9
426/86,	artikla 6, artikla 6, artikla 6, artikla 6, artikla 6, artikla 6, artikla 6,	kohta 1 kohta 2 kohta 3 kohta 4 kohta 5 kohta 6 kohta 7	artikla 7, artikla 7, artikla 7, artikla 7, — artikla 7, artikla 7,	kohta 1 kohta 2 kohta 3 kohta 4 kohta 5 kohta 5
426/86,	artikla 6 a		—	
426/86,	artikla 7, artikla 7,	kohta 1 kohta 2	artikla 8, —	
426/86,	artikla 8, artikla 8, artikla 8, artikla 8, artikla 8, artikla 8, artikla 8,	kohta 1 kohta 2 kohta 3 kohta 4 kohta 5 kohta 6 kohta 7	artikla 9, artikla 9, artikla 9, artikla 9, artikla 9, — artikla 9,	kohta 1 kohta 2 kohta 3 kohta 4 kohta 5 kohta 8
426/86,	artikla 9, artikla 9, artikla 9, artikla 9,	kohta 1 kohta 2 kohta 1 kohta 2	artikla 11, artikla 11, artikla 12, artikla 12,	kohta 1 kohta 2 kohta 1 kohta 2

Aikaisemmat asetukset			Tämä asetus	
426/86,	artikla 10		—	
426/86,	artikla 10 a,	kohta 1	artikla 13,	kohta 1
	artikla 10 a,	kohta 2	artikla 13,	kohta 2
	artikla 10 a,	kohta 3	artikla 13,	kohta 3
	artikla 10 a,	kohta 4	artikla 13,	kohta 4
	artikla 10 a,	kohta 5	artikla 13,	kohta 5
	artikla 10 a,	kohta 6	artikla 13,	kohta 6
	artikla 10 a,	kohta 7	artikla 13,	kohta 7
	artikla 10 a,	kohta 8	artikla 13,	kohta 8
426/86,	artikla 11,	kohta 1	artikla 14,	kohta 1
	artikla 11,	kohta 2	artikla 14,	kohta 2
	artikla 11,	kohta 3	artikla 14,	kohta 3
	artikla 11,	kohta 4	artikla 14,	kohta 4
426/86,	artikla 12,	kohta 1	artikla 15,	kohta 1
	artikla 12,	kohta 2	artikla 15,	kohta 2
	artikla 12,	kohta 3	artikla 15,	kohta 3
	artikla 12,	kohta 4	artikla 15,	kohta 4
426/86,	artikla 13,	kohta 1	artikla 16,	kohta 1
	artikla 13,	kohta 2	artikla 16,	kohta 2
	artikla 13,	kohta 3	artikla 16,	kohta 3
	artikla 13,	kohta 4	artikla 16,	kohta 4
	artikla 13,	kohta 5	artikla 16,	kohta 5
	artikla 13,	kohta 6	artikla 16,	kohta 6
	artikla 13,	kohta 7	artikla 16,	kohta 7
	artikla 13,	kohta 8	artikla 16,	kohta 8
426/86,	artikla 14,	kohta 1	artikla 17,	kohta 1
	artikla 14,	kohta 2	artikla 17,	kohta 2
	artikla 14,	kohta 3	artikla 17,	kohta 3
	artikla 14,	kohta 4	artikla 17,	kohta 4
	artikla 14,	kohta 5	artikla 17,	kohta 5
426/86,	artikla 14 a,	kohta 1	artikla 18,	kohta 1
	artikla 14 a,	kohta 2	artikla 18,	kohta 2
	artikla 14 a,	kohta 3	artikla 18,	kohta 3
	artikla 14 a,	kohta 4	artikla 18,	kohta 4
	artikla 14 a,	kohta 5	artikla 18,	kohta 5
	artikla 14 a,	kohta 6	artikla 18,	kohta 6
	artikla 14 a,	kohta 7	artikla 18,	kohta 7
426/86,	artikla 15,	kohta 1	artikla 19,	kohta 1
	artikla 15,	kohta 2	artikla 19,	kohta 2
	artikla 15,	kohta 3	artikla 19,	kohta 3
426/86,	artikla 16,	kohta 1	artikla 20,	kohta 1
	artikla 16,	kohta 2	artikla 20,	kohta 2
	artikla 16,	kohta 3	—	
	artikla 16,	kohta 4	—	
	artikla 16,	kohta 5	artikla 20,	kohta 3

Aikaisemmat asetukset			Tämä asetukset	
426/86,	artikla 17, artikla 17,	kohta 1 kohta 2	artikla 21, artikla 21,	kohta 1 kohta 2
426/86,	artikla 18, artikla 18, artikla 18, artikla 18,	kohta 1 kohta 2 kohta 3 kohta 4	artikla 22, artikla 22, artikla 22, artikla 22,	kohta 1 kohta 2 kohta 3 kohta 4
426/86,	artikla 19		artikla 23	
426/86,	artikla 20		artikla 24,	kohta 1
426/86,	artikla 21, artikla 21,	kohta 1 kohta 2	artikla 25 —	
426/86,	artikla 22, artikla 22, artikla 22,	kohta 1 kohta 2 kohta 3	artikla 26, artikla 26, artikla 26,	kohta 1 kohta 2 kohta 3
426/86,	artikla 23 artikla 24 artikla 25 artikla 26		artikla 27 artikla 29 artikla 30 artikla 31	
426/86,	liite I A liite I B liite III		liite I liite II —	
2245/88,	artikla 1, artikla 1, artikla 1,	kohta 1 kohta 2 kohta 3	artikla 5, artikla 5, artikla 5,	kohta 1 kohta 2 kohta 3
1206/90,	artikla 2, artikla 2, artikla 2,	kohta 1 kohta 2 kohta 3	artikla 4, artikla 4, artikla 4,	kohta 7 kohta 8 kohta 8
1206/90,	artikla 3, artikla 3, artikla 3,	kohta 2 kohta 3 kohta 4	artikla 4, artikla 4, artikla 4,	kohta 1 kohta 5 kohta 6
1206/90,	artikla 6, artikla 6, artikla 6,	kohta 1 kohta 2 kohta 4	artikla 9, artikla 9, artikla 9,	kohta 6 kohta 8 kohta 7
668/93,	artikla 1, artikla 1, artikla 1,	kohta 1 kohta 2 kohta 3	artikla 6, artikla 6, artikla 6,	kohta 1 kohta 4 kohta 5
668/93,	artikla 3		artikla 6,	kohta 1

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2202/96,

annettu 28 päivänä lokakuuta 1996,

tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

sitrushedelmien alan nykytilanteelle on luonteenomaista yhteisön tuotannon vakavien myyntivaikeuksien jatkuminen; kyseiset vaikeudet johtuvat erityisesti tuotannossa käytettävien lajikkeiden ominaisuuksista, liikatuotannosta sekä tuoreiden ja jalostettujen sitrushedelmien yhteisön markkinoilla kaupan pitämistä koskevista edellytyksistä,

yhteisön sitruunoiden, greippien ja pomeloiden sekä appelsiinien ja mandariinien tarjonta on tosiasiaa edelleenkin paremmin sopeutunut tuoretuotemarkkinoiden kysyntään tiettyjen lajikkeiden osalta; klementiinien tuotanto on viime vuosina kehittynyt merkittävästi, jopa siinä määrin, että myös siinä on syntynyt ylijäämiä; myös satsumien, joita klementiinit korvaavat tuoretuotemarkkinoilla, markkinat ovat ylijäämäiset; tuottajien tukijärjestelmällä olisi tämän vuoksi voitava edistää kyseisten sitrushedelmien menekkiä jalostamistarkoituksiin joko mehuksi tai lohkoiksi,

näyttäisi tarkoituksenmukaiselta panna kyseinen järjestelmä täytäntöön jalostajien ja tuottajajärjestöjen välisin sopimuksin sekä teollisuuden säännöllisen tavaransaannin että toimitettavien tuotteiden samoin kuin niiden tosiasiallisen teollisen jalostamisen tehokkaan valvonnan varmistamiseksi; kyseisen järjestelmän on varmistettava, että kuluttajat saavat laadukkaita ja kohtuuhintaisia tuotteita,

uudessa järjestelmässä on alusta alkaen oltava mukana riittävä määrä tuottajajärjestöjä; tämän vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettulla ilmaisulla 'esihyväksytty tuottajajärjestöt' tarkoitetaan hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä lokakuussa 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽⁴⁾ 14 artiklassa

tarkoitettujen tuottajajärjestöjen ohella myös saman asetuksen 13 artiklassa tarkoitettuja tuottajajärjestöjä,

tuottajien kannustamiseksi tarjoamaan tuotteitaan mieluummin jalostettaviksi kuin markkinoilta vedettäväksi on suotavaa säätää tuen myöntämisestä tuottajajärjestöille, jotka toimittavat sitrushedelmiä jalostusteollisuudelle; olisi vahvistettava tuen määrät kuuden vuoden siirtymäkaudeksi, jonka jälkeen tuen määrät ovat kiinteät; kyseiset määrät on laskettava vuosien 1995—1996 rahallisten korvausten ja vähimmäishintojen välisen suhteen perusteella, ja tuoretuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn yleistavoitteiden mukaisesti ne laskevat asteittain joka vuosi siirtymäkauden aikana, klementiinien ja satsumien tuen määriä lukuun ottamatta; greippien ja pomeloiden osalta on sovellettava sitruunoille vahvistettua tukea,

sitrushedelmien tuotannolle ovat luonteenomaisia rakenteelliset, kaupan pitämiseen liittyvät puutteet, jotka ilmenevät tarjonnan liian suurena hajontana; tämän vuoksi tässä asetuksessa perustettu järjestelmä olisi saatettava koskemaan myös yksittäisiä tuottajia, jotka toimittavat kaikki sitrushedelmänsä jalostettaviksi tuottajajärjestöjen välityksellä; tämän vuoksi yhdenmukaisuuden varmistamiseksi tuoretuotealan kanssa olisi säädettävä tässä tapauksessa tuen määrän alentamisesta; samoista rakenteellisista syistä on perusteltua säätää tuen määrän korottamisesta niiden tuottajajärjestöjen osalta, jotka allekirjoittavat monivuotisia ja vähimmäismääriä koskevia sopimuksia,

asetuksessa (EY) N:o 2200/96 markkinoilta vedettävälle määrälle asetetaan rajat; tämän vuoksi olisi välttävää järjestelmällistä jalostukseen turvautumista vaihtoehtoisena markkinointikeinona nousujohteisten tuotannon vaihtelujen aikana; sellaisen kolmen markkinointivuoden keskiarvon perusteella lasketun jalostuskynnyksen, jonka ylittämisestä aiheutuu tuen aleneminen kuluvana markkinointivuonna, vahvistaminen näyttäisi tarkoitukseen soveltuvalta toimenpiteeltä; kyseiset kiinteät kynnykset olisi vahvistettava niiden määrien keskiarvon perusteella, joiden osalta viitekauden aikana on myönnetty rahallista korvausta; on tarpeen säätää ennakkomaksujärjestelmän luomisesta ottaen huomioon, että tuen aleneminen on mahdollista markkinointivuoden lopulla jalostuskynnyksen ylittämisen vuoksi, ja

jalostettujen sitrushedelmien alalla olisi sovellettava asetuksen (EY) N:o 2200/96 säännöksiä, jotta ei luotaisi tarkastuksia koskevia päällekkäisiä sääntöjä ja järjestelmiä; on tarpeen säätää myös seuraamuksista, jotta voitaisiin turvata uuden järjestelmän yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla yhteisössä,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 191, 2.7.1996, s. 7

⁽²⁾ EYVL N:o C 277, 23.9.1996.

⁽³⁾ EYVL N:o C 212, 22.7.1996, s. 88

⁽⁴⁾ Katso virallisen lehden tämän numeron sivu 1.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Otetaan käyttöön tiettyjä yhteisön alueella korjattuja sitrushedelmiä jalostettavaksi toimittavia tuottajajärjestöjä koskeva yhteisön tukijärjestelmä. Kyseiseen järjestelmään kuuluvat:

- a) mehuksi jalostettavat sitruunat, greipit ja pomelot, appelsiinit sekä mandariinit ja klementiinit
- b) lohkoiksi jalostettavat klementiinit ja satsumat.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu järjestelmä perustuu asetuksen (EY) N:o 2200/96 mukaisesti hyväksytyjen tai esihyväksytyjen tuottajajärjestöjen ja jalostajien tai näiden laillisesti perustettujen yhdistysten tai liittojen välisiin sopimuksiin.

2. Sopimukset on tehtävä ennen tiettyä määräpäivää ja tietyksi vähimmäisajanjaksoksi, jotka määritellään asetuksen (EY) N:o 2200/96 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Niissä on erityisesti täsmennettävä määrät, joita ne koskevat, jalostajalle suunnattujen toimitusten porrastus, tuottajajärjestöille maksettava hinta sekä jalostajan velvollisuus jalostaa sopimusten kattamat tuotteet,

3. Tehdyt sopimukset on toimitettava heti niille asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden tehtävänä on toteuttaa laadulliset ja määrälliset tarkastukset:

- a) tuottajajärjestöjen jalostajille toimittamien tuotteiden osalta,
- b) jalostajien suorittaman toimitettujen tuotteiden tosiasiallisen jalostamisen osalta.

3 artikla

1. Tuottajajärjestöille myönnetään tukea niiden 2 artiklassa tarkoitettujen sopimusten mukaisesti jalostettaviksi toimittamilta määriltä.

2. Tuen määrät on osoitettu liitteessä olevassa taulukossa 1.

Kuitenkin:

- a) jos 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimus koskee useita markkinointivuusia ja asetuksen (EY) N:o 2200/96 45 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti määritettävää sitrushedelmien vähimmäismäärää, tuen määrät on osoitettu liitteessä olevassa taulukossa 2,
- b) jäljempänä 4 artiklan mukaisesti toimitettujen määrien osalta tuen määrät on osoitettu liitteessä olevassa taulukossa 3.

3. Jäsenvaltiot maksavat tuen tuottajajärjestöille näiden hakemuksesta heti, kun sen jäsenvaltion, jossa jalostaminen suoritetaan, tarkastusviranomaiset ovat todenneet, että sopimuksissa tarkoitetut tuotteet on toimitettu jalostusteollisuudelle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

Tuottajajärjestön saama tuen määrä maksetaan niiden jäsenille.

4. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytään toimenpiteet, joiden avulla voidaan varmistaa, että jalostusteollisuus noudattaa tuottajajärjestöjen toimittamia tuotteita koskevaa jalostusvelvoitetta.

4 artikla

1. Tuottajajärjestöjen on saatettava tässä asetuksessa perustettu tukijärjestelmä koskemaan yksittäisiä tuottajia, jotka eivät kuulu mihinkään kyseisistä järjestöistä mutta jotka sitoutuvat pitämään kaupan näiden välityksellä koko jalostettavaksi tarkoitetun sitrushedelmien tuotantonsa ja jotka suorittavat tämän kohdan täytäntöönpanosta järjestöille aiheutuneita ylimääräisiä hallintokuluja vastaavan maksun.

2. Jos 1 kohtaa sovelletaan,

- a) tuottajajärjestön saama tuen määrä suoritetaan asianomaiselle yksittäiselle tuottajalle,
- b) yksittäisten tuottajien toimittamia määriä ei saa sisällyttää 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin monivuotisiin sopimuksiin.

5 artikla

1. Vahvistetaan yksittäiset jalostuskynnykset kullekin seuraavalle kolmelle tuotteelle eli sitruunoille, greipeille ja pomeloille ja appelsiineille sekä mandariinien, klementiinien ja satsumien tuoter ryhmälle seuraavasti:

— sitruunat:

444 000 tonnia,

— greipit ja pomelot:

6 000 tonnia,

— appelsiinit:

1 189 000 tonnia,

— mandariinit, klementiinit ja satsumat:

320 000 tonnia.

2. Kunkin markkinointivuoden osalta jalostuskynnysten ylittämistä arvioidaan kolmen edellisen markkinointivuoden aikana, kuluva markkinointivuosi mukaan lukien, tässä asetuksessa perustetun järjestelmän mukaisesti jalostettujen määrien keskiarvon perusteella.

3. Kun ylittäminen todetaan 2 kohdan mukaisesti, kuluvaksi markkinointivuodeksi kyseisten tuotteiden osalta 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettua rukea alennetaan yhdellä prosentilla kutakin jalostuskynnyksen ylittävää erää kohden.

Yli menevät erät vastaavat yhtä prosenttia kunkin 1 kohdassa osoitetun kynnyksen tasosta.

6 artikla

Tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti ennakkomaksujärjestelmää, tuen maksamista, tarkastustoimenpiteitä ja seuraamuksia, markkinointivuosia, jalostettavaksi toimitetun raaka-aineen vähimmäisominaisuuksia ja kynnyksen ylityksestä johtuvia rahallisia seuraamuksia koskevat säännöt vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 VI osastossa olevia kansallisia ja yhteisön tarkastuksia koskevia säännöksiä sovelletaan myös tämän asetuksen noudattamista koskevassa valvonnassa.

8 artikla

Jos tarvitaan toimenpiteitä aikaisemmasta järjestelmästä tässä asetuksessa perustettuun järjestelmään siirtymisen helpottamiseksi tai niiden menettelytapojen soveltamiseksi, joita ei ole tällä asetuksella kumottu, kyseiset toimenpiteet hyväksytään asetuksen (EY) N:o 2200/96 45 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä lokakuuta 1996.

9 artikla

Komissio antaa neuvostolle kertomuksen tämän järjestelmän soveltamisesta sen jälkeen, kun tällä asetuksella perustettu järjestelmä on ollut toiminnassa kahden vuoden ajan, ja tekee siihen liittyen tarvittaessa myös tarpeellisia ehdotuksia.

10 artikla

Tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä on pidettävä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70⁽¹⁾ 3 artiklassa tarkoitettuina maatalousmarkkinoiden vakauttamiseen tähtäävinä interventioina. Ne rahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta.

11 artikla

Tämän asetuksen ensimmäisestä soveltamispäivästä alkaen kumotaan:

- sitruunajalosteiden kaupan pitämisen edistämiseen tarkoitettujen erityistoimenpiteiden säätämisestä 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1035/77⁽²⁾
- tiettyjen sitrushedelmien jalostuksen edistämiseen tarkoitetuista erityistoimenpiteistä 8 päivänä marraskuuta 1993 annettu asetus (EY) N:o 3119/93⁽³⁾.

12 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 1997/1998 alkaen.

Neuvoston puolesta

I. YATES

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/95 (EYVL N:o L 125, 8.6.1995, s. 1).

⁽²⁾ EYVL N:o L 125, 19.5.1977. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1199/90 (EYVL N:o L 119, 11.5.1990, s. 61).

⁽³⁾ EYVL N:o L 279, 12.11.1993, s. 17

LIITE

3 artiklassa tarkoitetut tuen määrät

TAULUKKO 1

(ecua/100 kg)

	Markkinointi- vuosi 1997/1998	Markkinointi- vuosi 1998/1999	Markkinointi- vuosi 1999/2000	Markkinointi- vuosi 2000/2001	Markkinointi- vuosi 2001/2002	Markkinointi- vuosi 2002/2003 ja seuraavat vuodet
Sitruunat	9,36	9,31	9,25	9,21	9,15	9,10
Greipit ja pomelot	9,36	9,31	9,25	9,21	9,15	9,10
Appelsiinit	10,03	9,98	9,94	9,89	9,85	9,80
Mandariinit	11,31	10,86	10,42	9,98	9,54	9,10
Klementiinit	8,90	8,95	8,99	9,03	9,07	9,10
Satsumat	7,34	7,69	8,04	8,40	8,75	9,10

TAULUKKO 2

(ecua/100 kg)

	Markkinointi- vuosi 1997/1998	Markkinointi- vuosi 1998/1999	Markkinointi- vuosi 1999/2000	Markkinointi- vuosi 2000/2001	Markkinointi- vuosi 2001/2002	Markkinointi- vuosi 2002/2003 ja seuraavat vuodet
Sitruunat	10,76	10,70	10,64	10,59	10,52	10,47
Greipit ja Pomelot	10,76	10,71	10,64	10,59	10,52	10,47
Appelsiinit	11,54	11,48	11,43	11,37	11,33	11,27
Mandariinit	13,00	12,49	11,99	11,48	10,97	10,47
Klementiinit	10,26	10,30	10,34	10,38	10,42	10,47
Satsumat	8,44	8,85	9,25	9,66	10,06	10,47

TAULUKKO 3

(ecua/100 kg)

	Markkinointi- vuosi 1997/1998	Markkinointi- vuosi 1998/1999	Markkinointi- vuosi 1999/2000	Markkinointi- vuosi 2000/2001	Markkinointi- vuosi 2001/2002	Markkinointi- vuosi 2002/2003 ja seuraavat vuodet
Sitruunat	8,42	8,38	8,33	8,28	8,23	8,19
Greipit ja pomelot	8,42	8,38	8,33	8,28	8,23	8,19
Appelsiinit	9,03	8,98	8,95	8,90	8,86	8,82
Mandariinit	10,17	9,78	9,38	8,98	8,59	8,19
Klementiinit	8,03	8,06	8,09	8,13	8,16	8,19
Satsumat	6,61	6,92	7,24	7,56	7,88	8,19